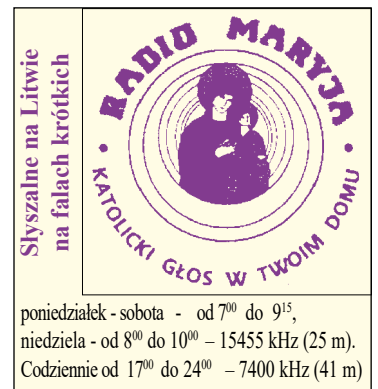

ROTA

DODATEK HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY DLA POLAKÓW NA LITWIE

18-24 maja 2023 r., nr 1256

W wileńskim Ratuszu odbyło się spotkanie z Lechem Wałęsą

Rozmowa z liderem „Solidarności”

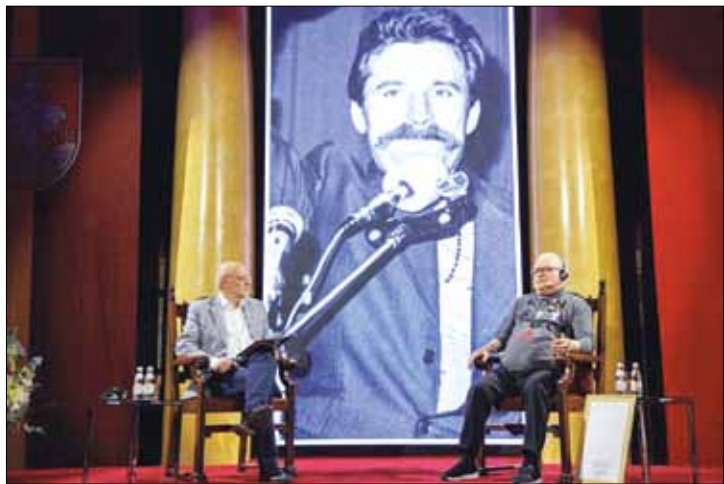
W niedzielę, 14 maja, w wileńskim Ratuszu odbyło się spotkanie z laureatem Pokojowej Nagrody Nobla, byłym prezydentem Polski – Lechem Wałęsą. Spotkanie odbyło się z okazji 25-lecia partnerstwa między Gdańskiem a Wilnem i było zwieńczeniem festiwalu wymiany kulturalnej „Gdańsk w Wilnie 2023”, który rozpoczął się 12 maja.

Lech Wałęsa spotkał się z sygnatariuszem Aktu Niepodległości Litwy, dziennikarzem i publicystą Rimvydasem Valatką. W spotkaniu wzięli również udział mer Wilna Valdas Benkuskas oraz ambasador RP w Wilnie Konstanty Radziwiłł. Zwany symbolem polskiej wolności Lech Wałęsa jako młody elektryk w stoczni w nadbałtyckim mieście portowym Gdańsk w 1980 roku przystąpił do związku zawodowego i stanął na czele strajku 17 000 stoczniovców, który wstrząsnął blokiem komunistycznym i światem. Reżim komunistyczny został zmuszony do uznania „Solidarności”, pierwszego i jedynego niezależnego związku zawodowego w bloku sowieckim, po tym jak do niego przystąpiły miliony osób w całej Polsce. Za kierowanie „Solidarnością” Wałęsa otrzymał w 1983 roku Pokojową Nagrodę Nobla. Później, w 1990 r. został pierwszym demokratycznie wybranym po wojnie prezydentem Polski.

Coroczny festiwal wymiany kulturalnej między Wilnem a Gdańskiem odbył się po raz dwunasty w Wilnie i po raz dwudziesty w Gdańsku. Gdańsk będzie gościł Wilno tradycyjnie – w drugi weekend września.

Organizatorzy festiwalu: Samorząd m. Wilna, Urząd m. Gdańska, Wileńskie Centrum Kultury

Partnerzy festiwalu: Inkubator Sztuki na Zarzeczcu, Wileński Ratusz, Dom Kultury Polskiej w Wilnie, Orkiestra Kameralna im. Św. Krzysztofa, Centrum Kultury Uniwersytetu Wileńskiego, Gdański Archipelag Kultury, Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, Kościół Św. Katarzyny oraz polskie media „L24.lt”, „Znad Wilii”, „Wilnoteka”, „Kurier Wileński” i „TVP Wilno”.

Niebowskazy

TRZEBA

*Trzeba być zakochanym
żeby uwierzyć w aniołów
w serce jak pieprz co się nie zmienia
w mamusię świętą
i w ojca świętego
w to że się z średnią pensją nie umiera
a nawet w najtrudniejsze
że Bóg to jedność
bez cierpienia*

Ks. Jan Twardowski

O „Odnalezionych” szkicach Jezusa Miłosiernego Eugeniusza Kazimirowskiego

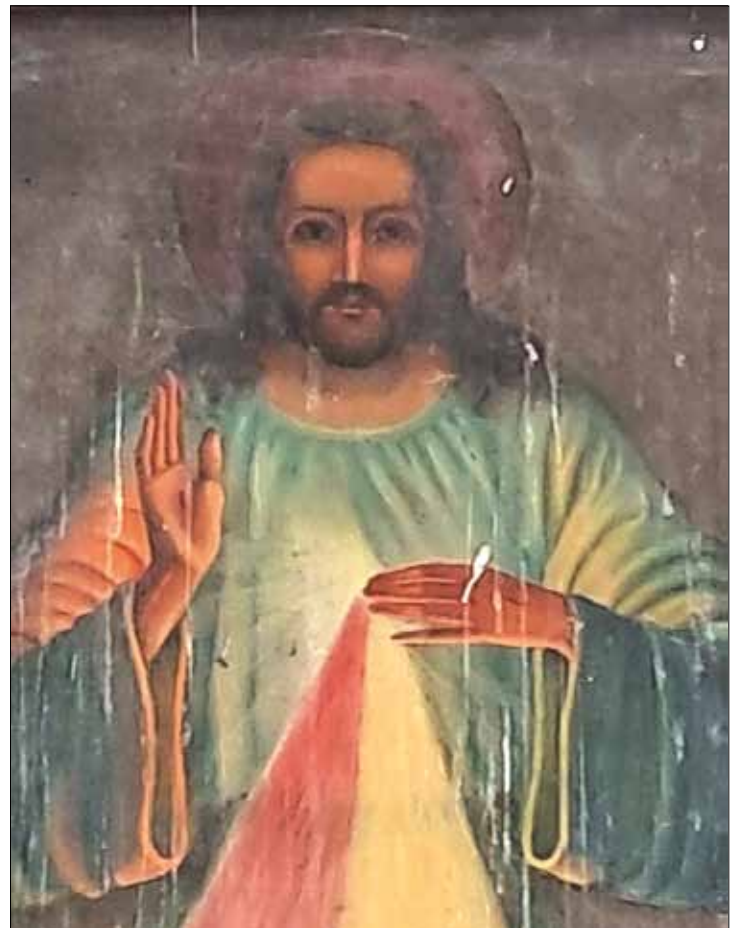
Przedziwna tajemnica Opatrzności Bożej

Niewiarygodna wprost historia, która zostanie zapewne odnotowana na całym chrześcijańskim świecie. Otóż okazało się całkiem niedawno, że w jednym z kościołów na terenach dzisiejszej Białorusi zachowały się dwa obrazy-szkice Jezusa Miłosiernego namalowane przez malarza Eugeniusza Kazimirowskiego w Wilnie dla bł. ks. Michała Sopoćki i św. Faustyny.

I oto po 89 latach wyjaśniła się pewna tajemnica dotycząca kultu Bożego Miłosierdzia. Jak to możliwe, że o tej tajemnicy wiedziało tak mało osób, a nikt z nich nie był zainteresowany, aby tę sprawę nagłośnić. Widać była taka wola Boża. Chciałbym napisać o tym swoje rozmyślanie.

Otóż w pierwszą sobotę lipca 2022 roku jechałem w samochodzie razem z abp. Tadeuszem Kondrusiewiczem do sanktuarium maryjnego w Budstawiu. I nasza rozmowa nagle przeszła na temat Miłosier-

Dokończenie na s. 4

XXXI Festiwal Pieśni i Poezji Religijnej „Ciebie, Boże, wysławiamy”

„Kto śpiewa – podwójnie się modli”

W Wilnie w nowej Sali Domu Kultury Polskiej odbyła się 31. edycja Festiwalu Pieśni i Poezji Religijnej „Ciebie, Boże, wysławiamy”. Wzięło w nim udział ponad 100 uczestników z całej Wileńszczyzny.

„Kto śpiewa – podwójnie się modli” słowa świętego Augustyna są hasłem festiwalu, bez którego trudno sobie wyobrazić maj na Wileńszczyźnie. Co roku na początku maja zbierają się rzesze miłośników muzyki chrześcijańskiej, żeby spotkać się, podzielić się osiągnięciami, wspólnie wychwalać Stwórcę poprzez recytację i śpiew. Przez ponad ćwierć wieku na scenie Festiwalu przewinęło się niejedno pokolenie uczestników. W pierwszych edycjach Festiwalu brali udział dziadkowie i rodzice niektórych wileńskich rodzin, obecnie zaś śpiewają dzieci

Dokończenie na s. 6

Maksyma tygodnia:

„Ten kto ma w życiu swoje „dlaczego”, poradzi sobie z „jak”.

Friedrich Nietzsche

Wiceminister Edukacji i Nauki RP w Gimnazjum w Zujunach

Goście w roli uczniów

W piątek, 12 maja br., Gimnazjum w Zujunach gościło w swych murach delegację Ministerstwa Edukacji i Nauki RP – wiceministra dr Tomasa Rzymkowskiego, zastępcę dyrektora Departamentu Współpracy Międzynarodowej Wojciecha Dziejczaka oraz Sekretarza – Konsula RP Irminę Szmalec. Na spotkanie przybył również główny specjalista Wydziału Oświaty Samorządu Rejonu Wileńskiego Jarosław Subocz.

Goście zwiedzili szkołę, spotkali się z nauczycielami oraz uczniami, zapoznali się z warunkami nauki. Podczas spotkania poruszono kwestie z którymi na co dzień borykają szkoły polskie. Goście mieli też okazję na chwilę poczuć się w roli uczniów i na lekcji plastyki wykazać się zdolnościami plastycznymi.

Miłym akcentem spotkania stało się wyróżnienie Gimnazjum w Zujunach Dyplomem Uznania „...za upowszechnianie dorobku kultury i języka polskiego za granicą, a

także za zaangażowanie na rzecz wychowywania młodego pokolenia w duchu wartości patriotycznych...”, które w imieniu Ministra Edukacji i Nauki RP Przemysława Czarnka na ręce dyrektora gimnazjum złożył dr Tomasz Rzymkowski.

Mamy nadzieję, że dana wizyta w przyszłości zaowocuje konkretnymi działaniami na rzecz usprawnienia i rozwoju edukacji młodego pokolenia Polaków Wileńszczyzny.

Marek Pszczołowski,
dyrektor Gimnazjum
w Zujunach

Rodzina – najważniejszą przystanią w życiu człowieka

Wspólne świętowanie

Maj i czerwiec to miesiące, w których obchodzone są rodzinne święta: Dzień Matki, Dzień Ojca, a pomiędzy nimi święto Rodziny. Rodzina ma ogromne znaczenie w życiu każdego człowieka, jest bowiem najważniejszą przystanią.

Z okazji Międzynarodowego Dnia Rodziny, obchodzonego 15 maja, Centralna Biblioteka Samorządu Rejonu Wileńskiego do wspólnego świętowania zaprosiła całe rodziny. Wszyscy uczestnicy wzięli udział w ciekawych zajęciach: biegach sztafetowych oraz kreatywnych warsztatach. A zorganizowanym atrakcją towarzyszyła radość i uśmiech rodziców oraz ich pociech.

Dyrektor Centralnej Biblioteki Samorządu Rejonu Wileńskiego Mirosław Wojciulewicz skierował wyrazy podziękowania rodzinom, wręczył dyplomy uznania za udział w uroczystości oraz symboliczne prezenty – latawce.

Wydarzenie miało niezwykle charakter, ponieważ stało się czasem nie tylko wspólnej zabawy, ale też dowodem, że rodzina to piękny i zgrany, wzajemnie wspierający się zespół.

Inf. CBSRW

WIEŚCI z Wileńszczyzny

Koncert w Świętnikach

W bibliotece w Świętnikach z okazji Dnia Matki odbył się koncert pt. „Mama niesie światło do naszego domu”. W wypełnionej po brzegi sali biblioteki najpierw wystąpili uczniowie ze szkół w Starych Trokach: im

Kiejstuta i im. Andrzeja Stelmachowskiego. Obdarzyli oni wszystkie mamy obecne na imprezie kwiatami i zadeklarowali im wiersze. Następnie uczennica ze szkoły im. Kiejstuta przy akompaniamencie gitary wykonała utwór „Samotny pastuch” („Vienišas piemuo”), Adelina Lindavičiūtė ze szkoły im. A. Stelmachowskiego zaśpiewała o „Naszej Mamie”, Ernest Palewicz z tejże szkoły zaprezentował piosenkę Darii Zawiłow i Małgorzaty Ostrowskiej „Meluzyna”. Po nich na scenie wystąpili goście z Rudomina - Zespół Pieśni Tańca „Rudomianka” pod kierownictwem Wioletty Cereszki. Zaprezentował m.in. piosenki „Leć, nasza piosenka”, „Wileńszczyzny drogi kraj”, „Niech nam żyją polskie kwiaty”, „Walc wileński”, „Siedziała pod gruszą”, „Zośka”. Były też popisy taneczne zespołaków z „Rudomianki”. Gorące oklaski licznie zebranej publiczności świadczyły o uznaniu dla śpiewająco-tanecznych gości z Rudomina. Imprezę uświetliła nastrojowa dyskoteka. Gośćmi koncertu były wicemer rejonu trockiego Jolanta Abucevičienė, radna Teresa Sołowjowa, starościna gminy starotrockiej Anna Ingielewicz.

Kinomaraton w Landwarowie

Do Landwarowa wraca polubiony kinomaraton. 18 maja w Pałacu Kultury w Landwarowie o godz. 17.00 odbędzie się pokaz animacyjnego filmu przygodowego prod. amerykańskiej „Marmaduke”, który opowiada o zabawnych przygodach psa Marmaduka. Notomiast 25 maja o godz. 17.00, też w Pałacu Kultury, będzie wyświetlany animacyjny film prod. brytyjsko-niemiecko-amerykańskiej „Zadziwiający kot Maurycy”. Jest to pierwszy animowany film fabularny oparty na twórczości kultowego pisarza Terrego Pratchetta. Kot Maurycy obmyśla doskonały przekręt. Wspierany przez cichego współnika wędruje od miasta do miasta naciągając ludzi na rzekomą plagę szczurów... Wstęp wolny.

Dziela z kolekcji Ławry Peczerskiej w Trokach

18 maja z okazji Światowego Dnia Muzeów na zamku w Trokach o godz. 17.00 odbędzie się uroczyste otwarcie wystawy „Ukraina: duchowy skarb niezłomnego narodu”, na której będą eksponowane dzieła sztuki sakralnej z XVI – XVIII w. z kolekcji Ławry Peczerskiej w Kijowie. Będą prezentowane ikony, portrety, stare druki, przedmioty archeologiczne, fotografie. Wystawa potrwa do 10 grudnia br., a zwiedzać ją można od poniedziałku do niedzieli w godz. 10.00 – 19.00. Wystawa ta jest inauguracją projektu „Europa ojczyzn”. Ławra Peczerska została założona przez księcia Jarosława Mądrego w 1051 r. Jest to prawosławny klasztor, jeden z największych centrów chrześcijańskich na Ukrainie.

Z okazji Dnia Rodziny, Miłości i Wierności

12 maja w gimnazjum w Giełwanach z okazji Dnia Rodziny, Miłości i Wierności odbył się uroczysty koncert. Wystąpili uczniowie gimnazjum, którzy popisali się swymi umiejętnościami muzycznymi i aktorskimi. Gośćmi imprezy były: wicemer rejonu szyrwinckiego Laima Versekėnaite, kierowniczka wydziału oświaty i kultury samorządu rejonu szyrwinckiego Rasa Krallikevičienė i starościna gminy giełwańskiej Rima Jasevičienė. W imieniu mer zostały wręczone prezenty w postaci sękacza i toreb z notesami.

Więcej chłopców

Wydział prawa, personelu i metrykacji cywilnej Samorządu Rejonu Szyrwinckiego w kwietniu zarejestrował 4 urodzenia. Urodziło się trzech chłopczyków o imieniu Ewanas, Kamil i Paulius i jedna dziewczynka Emilija. Zawarto 1 związek małżeński, 2 pary rozwiódły się. Zmarło 19 osób.

Święto Rodziny w Olanach

19 maja w ośrodku kultury w Olanach o godz. 18.00 odbędzie się koncert z okazji Święta Rodziny, podczas którego wystąpią młodzi, muzycznie uzdolnieni wykonawcy. Prócz koncertu zorganizowane zostaną różne gry i zabawy dla rodzin.

Dzień Muzyki Ulicznej w Święcianach

20 maja przy Centrum Kultury w Święcianach o godz. 12.00 odbędzie się tzw. Dzień Muzyki Ulicznej. Wystąpi młody dobosz Aurimas Podolskis, zespół taneczny „Erdvė” z lokalnej szkoły sztuk pięknych, DJ Ugnius i Ignas.

Jan Lewicki

Kanclerz contra profesor

Niemcy już coraz mniej się kryją, gdy idzie o ich chętkę liderowania w Unii Europejskiej. Kiedyś, za czasów Angeli Merkel, swe europejskie ambicje przykrywali i kamuflowali. Gdy kanclerzem został Olaf Scholz, sytuacja się diametralnie zmieniła. Widać to było chociażby podczas niedawnego przemówienia kanclerza w strasburskiej siedzibie Parlamentu Europejskiego.

Scholz w swej mowie otwarcie domagał się takiego zreformowania Unii, by związek 27 państw przekształcił się w „Unię geopolityczną, a za jej losy odpowiedzialność mogłyby przejąć właśnie Niemcy (co to już poczuły ku temu misje). Największe i najpotężniejsze państwo UE ustami swego przywódcy domaga się zniesienia jednogłosności w takich dziedzinach jak polityka zagraniczna oraz podatkowa Unii. Przy tym Berlin szantażuje resztę państw członkowskich, że – o ile nie będzie spełniony ten warunek – Niemcy nie zgodzą się na dalsze poszerzenie UE m. in. o takie państwa jak Ukraina, Mołdawia czy kraje bałkańskie. Tylko zamiana jednogłosności na większość kwalifikowaną daje gwarancje, zdaniem Scholza, że powiększona Unia będzie sterowalna. Warto przypomnieć jednak, że dokładnie to samo Niemcy mówili, gdy UE była poszerzana o takie państwa jak Polska, Czechy, Słowacja, Węgry i kraje bałtyckie.

Tymczasem zasada większości kwalifikowanej oznacza, że średnie i małe państwa Unii zawsze będą przegłosowywane przez państwa duże – takie jak Niemcy i Francja, co w zasadzie oznacza ich dominację nad resztą i forsowanie własnych pomysłów w dziedzinie fiskalnej oraz polityki zagranicznej. Efektem końcowym reformy miałyby być państwo federalne, w jakie miałyby się przekształcić dzisiejsza unia suwerennych krajów. Oczywiście państwo federacyjne miałyby swego zarządcę, który (jak wspominałem wyżej) już nie kryguje się, bo poczuł misję do spełnienia. W tym tworze za europejski rząd robiłaby Komisja Europejska, organ z bardzo słabą legitymacją demokratyczną; Parlament Europejski stałby się nadrzędnym parlamentem dla wszystkich Europejczyków, a TSUE – trybunałem ostatniego słowa nawet w stosunku do Trybunałów Konstytucyjnych państw członkowskich. W takiej konstelacji

politycznej suwerenności tych ostatnich byłaby czystą iluzją.

Gdy ukontentowany swym liderującym przemówieniem kanclerz Scholz spoczął w pierwszych ławkach parlamentu, aby posłuchać opinii o swej mowie ze strony przedstawicieli grup politycznych europarlamentu, to samozadowolenie jego trwało tylko do momentu przemówienia profesora Ryszarda Legutki, reprezentującego Polskę w grupie Europejskich Konserwatystów i Reformatorów. Mowa profesora z Krakowa, intelektualisty, który o dwie głowy przerasta całą resztę liberalno-lewicowych myślicieli w tej Izbie, była zimnym, by nie powiedzieć lodowatym, przysnitem, dla niemieckiego kanclerza. Wypunktował on jego pomysły jak szkolnego, zadufanego w sobie uczniaka punktuje jego profesor.

Legutko zaczął od tego, że nakreślił stan ogólny dzisiejszej Unii, na czoło której Niemcy chcieliby tak nachalnie wysforować się. System polityczny panujący aktualnie w Brukseli nazwał mieszanką „oligarchii i tyranii większości”. Tak transparentne określenie realiów bardzo podenerwowało wyzwanych do tablicy z liberalno lewicowych ławek, którzy głośnym szmerem niezadowolona zareagowali na słowa profesora, bo wyczuli, że dotyczą ich właśnie. I się nie pomylili, gdyż mówca dalej doprecyzował, że mówiąc o tyranii większości miał akurat na myśli Parlament Europejski, gdzie większość tworzona przez tzw. chadeków, socjalistów, zielonych i lewicę opresjonują na różne sposoby konserwatystów. W sposób „demokratyczny” utworzyli po prostu kordon sanitarny wobec reprezentantów polityki odwołującej się do idei ojców założycieli Unii. Z kolei Komisja Europejska, kontynuował mówca z Polski, to dziś ciało w pełni oligarchiczne. Nie-wybieralne, z bardzo ograniczoną legitymacją demokratyczną, ale za to niebywale łasą na władzę i pieniądze. Tymczasem chce pan, panie kanclerzu, mówić wprost do wyraźnie zaperzonego Scholza Legutki, jeszcze więcej władzy dla tej właśnie instytucji. Może dlatego, że w tak oligarchicznie skonstruowanych układach świetnie się odnajdują tzw. „wielcy gracze”, którzy swe poczynania chcieliby dziś ukryć pod płaszczykiem przywództwa. W systemie większości kwalifikowanej to „wielcy gracze” będą mieli wręcz nieograniczone możliwości. Będą w stanie przevorsować każdy swój pomysł i chętkę, oczywiście zawsze kosztem państw średnich i małych, które w takim układzie nie będą miały nic do powiedzenia.

Stuchając demaskujących go słów Scholz nabrął miny człowieka, którego właśnie zmuszono poćknąć cytrynę bez szczypty cukru. Ale za chwilę kwaśna mina kanclerza zaczęła jęszcze bardziej ewaluować w kierunku oblicza džentelmena, którego właśnie przytapano na kradzieży akcesuarów WC z łazienki

w luksusowym hotelu, gdy profesor Legutko wspominał o dwóch głównych grzechach Niemiec, jakie ostatnio pogrążyli całą Europę w potężnym kryzysie. Pierwszy, to otwarcie drzwi (nikogo nie pytając) na niekontrolowaną migrację na Stary Kontynent. Drugi zaś – to polityka wschodnia Niemiec, której zgniłe owoce konsumują właśnie Europejczycy. Ostpolitik, wynikająca z „długiego i mrocznego historycznego romansu Niemiec z Rosją”, doprowadziła właśnie Europę do niebywalej wręcz katastrofy energetycznej, gospodarczej i politycznej. Dziś niemieccy politycy biją się w piersi i obiecują poprawę. Będą „dobrymi chłopcami”, zarzekają się. Mogą mówić cokolwiek, byle bez konsekwencji, zauważył Legutko.

Gdy usłyszałem, że w polityce zagranicznej „wielcy gracze” domagają się zniesienia jednogłosności na korzyść większości kwalifikowanej, nie mogłem uwierzyć własnym uszom, bezradnie rozwodząc rękami polski profesor. Ci, którzy doprowadzili do najbardziej spektakularnej katastrofy w polityce z Rosją, dziś domagają się więcej władzy w polityce zagranicznej Unii. „Logika ta zdumiewa, bo głosi, że czym więcej schrzaniliśmy, tym więcej oczekujemy władzy”. Po tych słowach przepelniona sala strasburska Parlamentu Europejskiego wypełniła się hucznymi brawami. Nawet europosłowie z tzw. krajów potulnych (trzymających się kiedyś spódnicy Merkel, a teraz nogawki Scholza) odważyli się w porywie odwagi na oklaski, przyznając tym samym absurdalność logiki Berlina.

Tymczasem profesor Legutko zakończył swe przemówienie prośbą do wyraźnie skonfudowanego Scholza, by ten „zaspokoił jego intelektualną ciekawość” i wskazał, gdzie w traktatach, w jakim miejscu jest zapisane, by Niemcy mieli brać odpowiedzialność za Unię Europejską.

Niemcy są zbyt pyszni i zarozumiali, jak tłumaczy ich domaganie się liderowania Unii mimo oczywistych kompromitujących błędów w polityce zagranicznej inny polski profesor Zdzisław Krasnodębski, który dobrze poznał ten naród wykładając przez wiele lat na niemieckich uniwersytetach. Zawsze znajdują wytłumaczenie, jak odciąć się od haniebnej przeszłości np. ogłaszając Zeiten Wende (czyli zmianę perspektywy czasowej), by od nowa domagać się dla siebie roli szczególnej w Europie, bo są najwięksi i mają najlepszą Wirtschaft. Nawet w obliczu rosyjskiej agresji na Ukrainę tylko pod pręgierzem Polski i Stanów Zjednoczonych zmienili swą politykę gerhardowską (od słowa Gerhard Schroder, dziś płatny agent Kremla, a kiedyś niemiecki kanclerz).

Ośła ławka, a nie Leadership, tak z grubsza polski profesor pouczył niemieckiego kanclerza na oczach Europy. Brawo!..

Tadeusz Andrzejewski,
radny rejonu wileńskiego

TYDZIEŃ NA LITWIE

Gitanas Nausėda najpoważniejszym kandydatem do fotela prezydenckiego

Jak wynika z wyników opublikowanego w tym tygodniu sondażu, najpoważniejszym kandydatem do fotela prezydenckiego byłby urzędujący obecnie prezydent Gitanas Nausėda. Popartoby go 22,6 proc. respondentów, czyli jego popularność wzrosła, gdyż w marcu głos na niego oddałyby 20,4 proc. osób ankietyowanych. Nausėda pozostawił daleko w tyle swych najbliższych konkurentów – na premier Ingridę Šimonytę głosowałoby 11,2 proc. respondentów, a na adwokata Ignasa Vėgėlę – 7,3 proc. Na jego popularności nie zaważyło nawet to, że ukrył on fakt, że w swoim czasie wstąpił do szeregów partii komunistycznej. Przypominamy, że wybory prezydenckie odbędą się za rok.

Liczba bezrobotnych na Litwie znacznie się zwiększyła

Na Litwie zwiększyła się liczba bezrobotnych i według różnych źródeł w ostatnim kwartale zwiększyła się ona o 20 tys. osób. Państwowa Agencja Danych poinformowała, że w pierwszym kwartale br. bezrobocie na Litwie wynosiło 7,7 proc. i w porównaniu z analogicznym okresem roku ubiegłego wzrosło o 1,3 punktu procentowego. Służba Zatrudnienia natomiast odnotowała, że zwiększa się liczba przypadków grupowych zwolnień pracowników. W roku ubiegłym do początku maja SZ otrzymała 16 zawiadomień o grupowych zwolnieniach (720 pracowników), a w roku bieżącym już 24 zawiadomienia o zwolnieniu prawie 1090 osób.

Resort zdrowia przypomina o wymogach względem apteczek samochodowych

Ministerstwo Zdrowia Litwy przypomina, że do 1 lipca br. kierowcy powinni nabyć nowe apteczki samochodowe lub uzupełnić stare. Konieczność aktualizacji zawartości apteczek powstała w wyniku tego, że jej skład nie był weryfikowany od 18 lat, chociaż w tym czasie zaszło wiele zmian. Resort zwraca uwagę, że kierowcy posiadający apteczki kupione po 1 stycznia 2019 r. muszą uzupełnić posiadaną apteczkę jedynie 2 opakamić uciskowymi. Natomiast w przypadku, gdy apteczka została zakupiona wcześniej, kierowca musi nabyć nową apteczkę.

Kary administracyjne za zbieranie czosnku niedźwiedziego

Wrz z nadejściem wiosny ludzie znowu bez zastanowienia i bez ograniczeń ścinają rosnące naturalnie pędy czosnku niedźwiedziego. Nie zwracają uwagi na to, że przed kilkoma laty ta pożyteczna roślina została wpisana do Czerwonej Księgi Litwy.

Ludzie zapominają o tym, że w razie nieprzezwiezania zakazu zbierania czosnku niedźwiedziego grozi grzywna administracyjna od 10 do 30 euro, a kierownikom spółek od 70 do 140 euro. Czosnek niedźwiedzi (Allium ursinum), zwany również czosnkiem cygańskim czy cebulą czarownic, stosowany był w lecznictwie już przez starożytnych Germanów. Popadł jednak w zapomnienie, podobnie, jak wiele innych, cennych ziół.

Projekt „Rail Baltica” będzie spóźniony i droższy

Tor kolejowy „Rail Baltica” miał połączyć kraje bałtyckie z siecią dróg kolejowych Europy. To największy dotychczas realizowany projekt, który, podobno, nie odbywa się tak skłódnie jak się spodziewano. Prace wykończeniowe projektu są przenoszone na kolejne cztery lata. Wcześniej zakładano, że prace zakończą się w roku 2026, a teraz ostrożnie prognozuje się, że prawdopodobnie nastąpi to dopiero w roku 2028. Początkowo wartość projektu wyceniano na 2,5 mlrd euro, ale wraz ze zdrożeniem materiałów budowlanych jego cena wzrośnie. Na ile? Rząd w tej kwestii nabrął wody w usta.

Przedziwna tajemnica Opatrzności Bożej

Dokończenie ze s. 1
dzia Bożego. Ksiądz arcybiskup powiedział nagle, że w jednym z kościołów w Diecezji Witebskiej, w parafii Wołkołata (dokszczycki rejon) znajduje się pierwszy obraz-szkic Jezusa Miłosiernego namalowany przez malarza Kazimierskiego. Twarz Jezusa na tym obrazie, jak wiemy z Dzienniczka s. Faustynie jej się nie spodobała, gdyż nie odpowiadała pięknu jej wizji Jezusa. Słuchając takich słów arcybiskupa byłem wręcz oszołomiony, gdyż tę historię usłyszałem po raz pierwszy. Jak to możliwe, że o tej historii nie wiedzą czciciele Miłosierdzia Bożego na całym świecie, oprócz małej grupki ludzi. W latach 1990-1992 pracowałem 20 km od Wołkołaty w parafii w Duniłowiczach, jednak także nie słyszałem wówczas o tej tak ważnej historii dla czcicieli Bożego Miłosierdzia. Sam jestem takim czcicielem już przeszło 40 lat.

Dlatego też od razu pomyślałem, że muszę pojechać jak najszybciej do kościoła w Wołkołacie, aby rozpoznać tę sprawę. Niestety, udało mi się być w kościele św. Jana Chrzciciela w Wołkołacie tylko 8 maja 2023 roku. Proboszcza parafii nie zastałem na miejscu, ale uzgodniłem z nim moją wizytę w świątyni podczas telefonicznej rozmowy. Kościół otworzyła mi jedna z parafianek. Wchodząc do kościoła i widząc od razu na słupie po lewej stronie świątyni obraz Jezusa Miłosiernego, taki jaki jest w Wilnie, ale znacznie mniejszy, a który już wcześniej widziałem na jednej z fotografii znalezionej w Internecie.

Nagle jednak kobieta mówi mi, że nie jest to ten obraz, który nie spodobał się s. Faustynie. Następnie ukazuje mi, po prawej stronie ołtarza głównego na galerii wiszący właściwy obraz. I znowu przeszyłem wstrząs, a więc zamiast jednego są już dwa obrazy Jezusa Miłosiernego w kościele. Niewiarygodna historia. Zacząłem więc pytać parafiankę o historię jednego i drugiego obrazu, gdyż od razu pojawiła się u mnie pewna idea, ale o niej nieco później. Jed-

nak od kobiety nie wiele mogłem się dowiedzieć. Ona zadzwoniła także do jednej z parafianek, która mogła wiedzieć coś więcej, ale także nie mogła mi odpowiedzieć na niektóre pytania. Dowiedziałem

się tylko tego, o czym wszyscy w parafii już wiedzieli, że obraz który nie spodobał się s. Faustynie był przywieziony do kościoła przez ks. Romualda Dronicza, proboszcza parafii w latach 1938-1942. Niektóre starsze osoby pamiętały z dzieciństwa ten moment, jednak nie potrafiły powiedzieć dokładnie w jakim roku to było. A o drugim obrazie wiszącym obecnie na słupie kościoła kobiety w ogóle nie mogły powiedzieć.

Następnie po stromej drabinie wszedłem na galerię, gdzie znajdował się pierwszy obraz. Zrobiłem zdjęcia i zjadłem rozmiary. Obraz w drewnianej ramie posiada następujące wymiary: 1650x900. Szerokość samej ramy wynosi 100 mm, a więc samo płótno jest o rozmiarach 1650x880. Obraz wymaga natychmiastowej renowacji i widać na nim różne zanieczyszczenia po gołębiach.

Drugi obraz jest w znacznie lepszym stanie, ale także wymaga gruntownej renowacji. Posiada następujące wymiary: 1390x740. Szerokość drewnianej ramy – 60 mm. a więc samo płótno jest o rozmiarach 1380x730. Jest to zapewne też drugi obraz pędzla Kazimierskiego. Po tym jak na pierwszym obrazie-szkicu s. Faustynie nie spodobała się twarz Jezusa, to malarz namalował drugi

obraz ze zmienionym obliczem Jezusa. Twarz Chrystusa jest trochę inna od tej z wileńskiego płótna. Także broda Jezusa jest trochę inna. I gdyby jakiś inny malarz zrobił kopię dla kościoła w Wołkołacie, to trzymałby się wiernie znanego już wileńskiego obrazu.

Powszechnie jest także przyjętym, że aby namalować duży obraz potrzebna jest jego mniejsza kopia – szkic, aby zamawiający mógł odnieść się do propozycji artysty. Możemy więc przyjąć, że ten obraz wiszący na słupie w kościele w Wołkołacie jest drugim obrazem Jezusa Miłosiernego, z którego został namalowany duży obraz, a który obecnie znajdujący się w kościele Świętej Trójcy w Wilnie, czyli w Sanktuarium Miłosierdzia Bożego.

Po tej wizycie w kościele i różnych przemyśleniach możemy dojść do następujących wniosków. Otóż oba obrazy Jezusa Miłosiernego przywiózł z Wilna do kościoła w Wołkołacie nowy proboszcz parafii ks. Romuald Dronicz (1938-1942). Zapewne był to rok 1938 albo też 1939, gdyż później nastąpiła okupacja sowiecka, a po niej niemiecka i niebezpiecznie było podróżować do Wilna jakieś 160 km. Ksiądz Dronicz Niemcy rozstrzelali w więzieniu Berezowcu, k. Głębokiego razem z czterema innymi kapłanami w dniu 4 lipca 1942.

Trzeba powiedzieć, że ks. Dronicz był bardzo ciekawą osobowością, gdyż był szperaczem i zbieraczem. Posiadał ciekawy zbiór starych i wartościowych druków. Jemu to ks. Michał Sopoćko, jako swojemu przyjacielowi podarował dwa pierwsze obrazy Jezusa Miłosiernego namalowane jako szkice przez malarza Kazimierskiego.

Dlaczego uczynił tak ks. Sopoćko? Zapewne dlatego, że chciał, aby został tylko jeden wizerunek miłosiernego Zbawcy. Dwóch pierwszych obrazów nie chciał niszczyć, dlatego podarował ich do kościoła, który znajdował się na skraju wileńskiej archidiecezji, niejako w „głuszy”, daleko od głównych dróg. Jak wiemy też bł. Michał So-

poćko postarał się później także o namalowanie obrazu Jezusa Miłosiernego w setkach różnych ich kopii. Poza tym nigdy nie wspominał o tych obrazach, które podarował do kościoła w Wołkołacie. I jest to przedziwna tajemnica Opatrzności Bożej, która dopiero dzisiaj się odkrywa, dzięki czemu trzeba będzie trochę historię kultu Miłosierdzia Bożego uzupełnić.

A dla samego Kościoła na Białorusi jest to prawdziwy ukryty skarb, który trzeba wydobyć z ziemi albo też drogocenna perła, którą trzeba „kupić”.

Święta Faustyna swoimi modli-

twami do Jezusa Miłosiernego, tam gdzie żyła, ocalała od zniszczenia w czasie II wojny światowej kilka miast; Wilno, Płock i Kraków. Natomiast Warszawa za swoje grzechy została całkowicie zniszczona. Ocalał także od zniszczenia w czasach sowieckich i kościół św. Jana Chrzciciela w Wołkołacie. Był on cały czas czynny i nie był nigdy zamknięty, w którym niemal codziennie były odprawiane Msze św. Czyż nie jest to przejaw Bożego miłosierdzia za przyczyną Jezusa Miłosiernego i św. Faustyny? Jezu, ufam Tobie!

Ks. Krzysztof Pożarski
k.pozarski@onet.eu

Odpust Zesłania Ducha Świętego
w Kalwarii Wileńskiej

22 – 28 MAJA

<p>22 – 24 MAJA</p> <p>18:00 Miza św.</p> <p>25 MAJA, CZWARTEK</p> <p>ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU</p> <p>8:00 – 18:00 Adoracja Najświętszego Sakramentu i modlitwa: spowiedź</p> <p>18:00 Miza św.</p> <p>26 MAJA, PIĄTEK</p> <p>DZIEŃ OSÓB KONSEKROWANYCH</p> <p>PROGRAM NABOŻENSTW W JĘZ. LITWESKIM</p> <p>10:00 Droga Krzyżowa od Kaplicy Matki Bożej Bolesnej</p> <p>14:00 Miza św. w kościele</p> <p>WIECZÓR MODLITEWNY Z MARCINEM ZIELEŃSKIM</p> <p>18:00 Miza św. w kościele (LT i PL)</p> <p>19:30 Modlitwa Zesłania Ducha Świętego - wieczór na łaźni</p>	<p>27 MAJA, SOBOTA</p> <p>DZIEŃ WSPÓLNOTY POLSKICH</p> <p>PROGRAM NABOŻENSTW W JĘZ. POLSKIM</p> <p>9:00 Droga Krzyżowa od Kaplicy Matki Bożej Bolesnej</p> <p>13:00 Uroczysta Miza św. z udzieleniem Sakramentu Bierzmowania (na łaźni obok kościoła)</p> <p>Po Mzy św. agapa i koncert</p> <p>28 MAJA, NIEDZIELA</p> <p>DZIEŃ ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO</p> <p>8:00 Miza św. w kościele (PL)</p> <p>PROGRAM NABOŻENSTW W JĘZ. LITWESKIM</p> <p>9:00 Droga Krzyżowa od Kaplicy Matki Bożej Bolesnej</p> <p>13:00 Uroczysta Miza św. z udzieleniem Sakramentu Bierzmowania (na łaźni obok kościoła)</p> <p>Po Mzy św. agapa i koncert</p>
--	--

Wszycyśmy bowiem w jednym Duchu zostali ochrzczeni, [aby stanowić] jedno Ciało: czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni. Wszycyśmy też zostali napojeni jednym Duchem. (1 Kor 12,13)

Droży Bracia, Siostry!

Kiedy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, uczniowie Jezusa zostali napełnieni Duchem Świętym. Otrzymali dar języków i mogli przemawiać nie tylko do swoich rodaków, ale także do pobożnych pogan, którzy przebywali w Jerozolimie. Ci ludzie byli zdumieni, gdy usłyszeli o wspaniałych dziełach Bożych, głoszonych w ich języku.

Piotr Apostoł zaświadcza, że prorocтво Joela się spełniło. Bóg zesłał swojego Ducha na każdego wierzącego. I ten Duch Prawdy kieruje wzrok człowieka na Jezusa, jednoczy go ze Zbawicielem. Dąży do tego, aby każdy chrześcijanin wybrał drogę służby i poświęcenia Chrystusa jako przykład swojego życia. Duch Święty daje siłę fizyczną i duchową w walce ze złem, rozwija i pielęgnuje w człowieku cnoty, pomaga w poszukiwaniu prawdy, rozpala w duszy ogień wiary i gromadzi wiernych we wspólnej rodzinie Pana. Duszą Wspólnoty założonej przez Jezusa – Kościół – jest Duch Święty. *Duch Święty, którego Chrystus – Głowa Ciała – wylewa na swoje członki, buduje, ożywia i uświęca Kościół, będący sakramentem komunii Trójcy Świętej i ludzi.* (KKK, 747). Zjednoczeni w duchu stajemy się członkami mistycznego Ciała Chrystusa i wspólnie idziemy drogą zbawienia.

Dziękując Bogu za dar Ducha Świętego dla świata, za łaskę komunii zapraszamy wszystkich wiernych do wspólnego świętowania Zesłania Ducha Świętego w Kalwarii Wileńskiej!

Ks. Jerzy Witkowski
proboszcz parafii pw. Odnalezienia Krzyża Świętego w Wilnie
(Kalwaria Wileńska)

Portal dla Ciebie i o Tobie

Rubryka powstała przy współpracy „Tygodnika Wileńszczyzny” z portalem L24.lt. Portal L24 jest jednym z dwóch czterojęzycznych portali informacyjnych na Litwie, wydawanym w językach: polskim, litewskim, rosyjskim i angielskim

Ks. Kard. S. Dziwisz: ataki na Św. Jana Pawła II są bolesne, ale przeminą i prawda o Papieżu Polaku wyjdzie na wierzch

Mądrość, przyszłościowe widzenie spraw, jasna ocena sytuacji – to wzbudzało szacunek i bliskość do św. Jana Pawła II. Obecne ataki na Papieża Polaka są bolesne. On wiele zrobił dla swojego kraju, jednak są grupy, które teraz tego nie uznają. Ufam, że uderzenia dość szybko przeminą, a prawda wyjdzie na wierzch – powiedział ks. kard. Stanisław Dziwisz, senior metropolita krakowski i wieloletni sekretarz św. Jana Pawła II, w audycji „Aktualności dnia” na antenie Radia Maryja z dn. 27 kwietnia.

Darek
Uderzenia w największy polski autorytet – św. Jana Pawła II, ma na celu podważenie roli Kościoła i wiary chrześcijańskiej. To już się dokonało na Zachodzie, teraz zabrali się za ostoję tradycji i wiary czyli Polskę, Ojczyznę wielkiego papieża.

pokolenie JP2
Jan Paweł II, poprzez swój długi (26 lat) i wyjątkowy pontyfikat, niejako wychował całe pokolenie młodości, nazywane „pokoleniem JP2”. Umocnieni jego nauczaniem, wierni nauce Kościoła, stali się znaczącą siłą polskiego i światowego Kościoła. Niosą przesłanie wiary dla innych młodych i dają świadectwo przykładem własnego życia.

Anna
Oczywiście osoba i dzieło Jana Pawła II obronią się przed tymi atakami zawistników i wrogów wiary. Za kilka lat nikt nie będzie pamiętał tych gryziopiórków co dziś cynicznie i fałszywie oskarżają, a nasz Wielki Papież będzie inspiracją dla rzesz wiernych przez następne stulecia.

Krystyna
Jan Paweł II uczył nas, że aby znaleźć źródło, trzeba iść pod prąd. Te wszystkie ataki i oskarżenia są takim trudem, który należy pokonać, bo prawda zawsze zwycięży.

Dziesięć tysięcy Polaków na paradzie polskości w Wilnie. Kolejny ogromny sukces ZPL i AWPL

Dziesiąta jubileuszowa Parada Polskości w Wilnie zorganizowana przez Związek Polaków na Litwie na czele z prezesem Waldemarem Tomaszewskim zakończyła się ogromnym sukcesem. Jak oszacowało TVP Wilno liczba uczestników Parady przekroczyła 10 000 osób.

Adam
Kilka lat temu obecny prezes ZPL Waldemar Tomaszewski tak mówił o Paradzie Polskości, która obchodzi swoje 20-lecie:

- „Wszystko zaczęło się od ZPL. Na pierwszym miejscu było zjednoczenie polskiej społeczności. To się udało. Na przeciągu tych lat było wiele prób rozbicia tej jedności, ale to się nie udało naszym oponentom i dzisiaj stanowimy najbardziej zjednoczoną polską społeczność na całym świecie. I dajemy też przykład dla naszych współbraci Litwinów jak należy działać w jedności zarówno programowej jak i w jedności serc”. Te słowa również dziś jak najbardziej zachowują aktualność.

z Polski
Gorące i szczerze brawo! Rodacy, Wilniacy – jesteście wspaniali. Na marszu tysiące Polaków i bardzo dużo młodości! Pozdrowienia!

marcin
BRAWO!!! Litwa ma ok. 13 razy mniej mieszkańców niż Polska. Czyli zachowując proporcję było tak, jakby przez Warszawę przemaszerowało 130 tysięcy ludzi!!! Tak znakomita organizacja i siła

ZPL, AWPL-ZChR i sympatyków polskości na Wileńszczyźnie budzi wielkie uznanie!

Raz jeszcze: wielkie brawo i gratulacje za Wasz głęboki patriotyzm, który dla wszystkich Polaków stanowi wzorzec umiłowania Ojczyzny!

Priest
Jak można było zauważyć, podczas przemarszu pojawiło się wiele akcentów związanych z chrześcijaństwem. Wszystko dlatego, że każde działanie Polacy z Litwy zawierają Bogu.

czytelnik
10 tysięcy ludzi w pokojowym marszu, bez jakichkolwiek zakłóceń, bez kontrmanifestacji, bez zagrożeń. Przemarsz radosny, barwny, rozśpiewany. Oto właśnie Polacy z Wileńszczyzny.

Stanisław
Imprezy Związku Polaków zawsze są świetnie zorganizowane, jedną zą ludzi, są wspaniałą manifestacją

naszej polskości. To także doskonała promocja Wilna i regionu, taka nasza wizytówka. Tym bardziej, że w marszu bierze udział wielu gości z Polski i innych krajów, którzy wspólnie manifestują wspólne nam wartości, czyli miłość do Ojczyzny, tradycję i wiarę.

z Wilna
Ulice Wilna wyglądały jak marsz polskiej husarii. Polskość Wilna to niezaprzeczalny fakt. Wielkie dzięki wszystkim (z ZPL na czele) dzięki którym polska spuścizna jest stale kultywowana, a polskość wciąż wzrasta.

greg
Skoro litewskie media zbiorowo przemilczały takie wielkie wydarzenie jak Parada Polskości (10 tysięcy ludzi maszerujących ulicami Wilna to wyjątek!) to znaczy, że POLSKOŚĆ wciąż bardzo boli tych zakompleksionych, prowincjonalnych, małych ludzi – którzy uważają się za litewską elitę.

„Kartonowy nacjonalizm” na Apeninach?

Liberalno-lewicowe media nie ustają w tropieniu polityków, którzy w swych poglądach odbiegają od ich normy światopoglądowej. Portal gazeta.pl idąc tym tropem wpadł po raz enty na rząd Włoch, gdzie aktualnie stery rządów dierży Giorgia Meloni. Wśród mediów o innej orientacji intelektualnej uchodzi bowiem pani premier za „postfaszystkę”. Sama przecież kiedyś określiła się jako „suwerenistka, nacjonalistka, chrześcijanka i matka”, tłumacząc swoją niedorzeczną ocenę.

E.A.
Dla europejskich neomarksistów obecna premier Włoch jest osobą nieakceptowalną: kobieta i matka, przywiązana do tradycji,

obrończyni życia, chrześcijanka. Całe szczęście że Meloni jest ponad te różne prymitywne oskarżenia i twardo trzyma się swojego świata wartości.

Janusz
Každy kto nie ma poglądów zbieżnych z lewakami i rewolucjonistami (społecznymi, obyczajowymi) – od

razu jest wyzywany od „faszystów”. Choć to właśnie ta druga strona, oskarżyciele, są bliżej faszystowskich i bolszewickich metod...

marcin
Dominowana przez Berlin, Paryż i Brukselę – obecna Unia Europejska stała się euro-kołchozem. Włochy pod kierunkiem premier Meloni nie pasują do takiej układanki.

cc
Nawet najbardziej bzdurne preteksty bywają powodem do wstrętnej nagonki

Krystyna
Mam nadzieję, że w Europie będzie coraz więcej tak pryncypialnych i przyzwoitych polityków jak obecna premier Włoch, że narody europejskie się przebudzą i odnowią.

Nadszedł czas, byś opowiedział światu swoją historię!

Byłeś świadkiem ciekawego zdarzenia? Napisz, zrób zdjęcie, nakręć film na każdy temat i prześlij na adres info@L24.lt, a my je opublikujemy.

Wśród autorów najciekawszych tekstów rozlosujemy atrakcyjne nagrody! Świat czeka na twoją historię!

www.L24.lt info@L24.lt

Wizyta przedstawicieli Warmii i Mazur w rejonie wileńskim

Projekt zacieśniający współpracę

Kilka prelekcji z formą audiowizualną wygłoszą przedstawiciele Warmii i Mazur w placówkach oświatowych rejonu wileńskiego w trakcie realizacji projektu, którego celem jest kultywowanie tradycji i podtrzymanie poczucia tożsamości narodowej młodych Polaków na Litwie. Dodatkowo będą realizowane zadania z zakresu integracji europejskiej oraz współpracy między społeczeństwami, co zostanie zatwierdzone w stosownej umowie.

Jak poinformował Henryk Samborski, prezes Stowarzyszenia Skarbników Samorządowych Warmii i Mazur w Szczytnie, które jest głównym organizatorem i koordynatorem projektu, prelekcje zostaną wygłoszone w Gimnazjum im. Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie, Gimnazjum im. ks. Józefa Obrembskiego w Mejszagole oraz Szkole Podstawowej im. Faustyny Kowalskiej w Rzeszy.

– Celem ogólnym jest współpraca z organizacjami pozarządowymi na rzecz rozwoju współpracy międzyregionalnej i popularyzacji problematyki europejskiej w rejonie wileńskim na Litwie. Mając na względzie rozwój współpracy, w tym utrzymanie i rozwijanie kontaktów, wymianę młodzieży w różnych i nieograniczonych dziedzinach działalności, w tym kultury i dziedzictwa narodowego, sportu i szeroko pojętej edukacji i kultury pomiędzy Województwem Warmińsko-Mazurskim oraz Samorządem Rejonu

Dzięki wsparciu przyjaciół z Warmii i Mazur Gimnazjum im. Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie posiada własny sztandar szkoły

Wileńskiego, w trakcie pobytu w szkole w Rzeszy zostanie podpisana stosowna umowa o współpracy – z zadowoleniem poinformował Samborski, który jest dobrze znany mieszkańcom Wileńszczyzny od kilkudziesięciu lat i ślady jego inicjatyw i akcji można znaleźć w wielu miejscowościach regionu zamieszkałego przez Polaków.

Samborski podkreślił, że partnerami projektu jest Gmina Rozogi oraz Muzeum Mazurskie w Szczytnie, a zadanie zostało dofinansowane przez Województwo Warmińsko-Mazurskie.

Rodacy z Warmii i Mazur na Litwie będą gościli w dniach 25 – 28 maja. Jak już wspomniano powyżej w trzech placówkach oświatowych rejonu wileńskiego zostaną wygłoszone referaty, a ich prelegentami będą:

Zbigniew Kudrzycki, wójt Gminy Rozogi, który wygłosi prelekcję pt. „Historyczna współpraca pomiędzy narodami Polski i Litwy w zwią-

ku z 700-setną rocznicą Wilna”; Klaudiusz Woźniak, kierownik Muzeum Mazurskiego w Szczytnie Oddział Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie, który zaprezentuje odczyt pt. „Szkolnictwo polskie na Warmii i Mazurach do 1939 r. Rys historyczny regionu;

Mariusz Nowak, asystent, Muzeum Mazurskiego w Szczytnie Oddział Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie, który przybliży życiorys i działalność naukową Mikołaja Kopernika z okazji 550. rocznicy urodzin wybitnego astronoma.

Ostatnim akordem pobytu gości z zaprzyjaźnionego regionu Polski będzie udział w sztandarowym wydarzeniu, jakim w rejonie podstolecznym jest Festyn Kultury Polskiej „Kwiaty Polskie” w Niemenczynie, który tradycyjnie odbędzie się w ostatnią niedzielę maja.

Z. Ż.

Fot. archiwum

I Światowy Kongres Edukacji i Nauki Polskiej za Granicą

Zaproszenie do udziału

W dniach 5-9 lipca 2023 r. w Warszawie odbędzie się I Światowy Kongres Edukacji i Nauki Polskiej za Granicą pod honorowym patronatem Małżonki Prezydenta RP Agaty Kornhauser-Dudy.

Głównym organizatorem Kongresu jest Instytut Rozwoju Języka Polskiego im. świętego Maksymiliana Marii Kolbego. Współorganizatorami wydarzenia są: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Ministerstwo Edukacji i Nauki, Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Ośrodek Rozwoju Polskiej Edukacji za Granicą oraz Narodowa Agencja Wymiany Akademickiej.

Program Kongresu będzie się składał z części merytoryczno-szkoleniowej i kulturalno-edukacyjnej. Przewidziano m. in. panele dyskusyjne, wykłady popularnonaukowe, warsztaty dydaktyczne i szkolenia metodyczne. Odbędą się również spotkania z naukowcami, dydaktykami i ekspertami działającymi na rzecz rozwoju nauki polskiej za granicą i popularyzacji edukacji polskiej i polonijnej w świecie.

Wartością I Światowego Kon-

Instytut Rozwoju Języka Polskiego im. świętego Maksymiliana Marii Kolbego powstał 15 grudnia 2022 r. z inicjatywy Ministerstwa Edukacji i Nauki. Celem działalności instytutu jest wspieranie rozwoju języka polskiego za granicą. Współpracuje ze szkołami, uczelniami, instytucjami publicznymi, stowarzyszeniami, fundacjami, organizacjami i innymi podmiotami działającymi w Rzeczypospolitej Polskiej i za granicą na rzecz rozwoju języka polskiego.

gresu Edukacji i Nauki Polskiej za Granicą będzie budowanie polskiej wspólnoty oświatowej w świecie, integracja środowisk polonijnych i polskich za granicą, wymiana doświadczeń nauczycieli i naukowców pracujących poza granicami Polski,

a także wypracowanie merytorycznych propozycji rozwiązań systemowych, które zostaną przedłożone Ministrowi Edukacji i Nauki.

Do uczestnictwa w Kongresie zapraszamy osoby działające na rzecz edukacji i nauki polskiej za granicą: nauczycieli, liderów i przedstawicieli organizacji polonijnych, rodziców uczniów oświatowych placówek polonijnych, wolontariuszy, przedstawicieli uczelni poza granicami Polski, w strukturach których prowadzone są zajęcia z języka polskiego lub w języku polskim, stypendystów i lektorów. Patronem medialnym wydarzenia jest Telewizja Polska (TVP S.A.).

Osoby zainteresowane udziałem w I Światowym Kongresie Edukacji i Nauki Polskiej za Granicą są proszone o rejestrację za pośrednictwem formularza on-line

Kontakt do organizatora e-mail: kongres2023@irjp.gov.pl Instytut Rozwoju Języka Polskiego im. świętego Maksymiliana Marii Kolbego ul. Nowogrodzka 50/54, 00-695 Warszawa www.irjp.gov.pl

Rudomino zaprasza na Festiwal Tańca Ludowego „Tańczuj, tańczuj, okręcaj...”

4 czerwca o godz. 13.30 w parku w Rudominie (ul. Wilniaus 2) odbędzie się IV Międzynarodowy Festiwal Tańca Ludowego „Tańczuj, tańczuj, okręcaj...”.

Wielofunkcyjny Ośrodek Kultury w Rudominie już po raz czwarty zaprasza na Festiwal Tańca Ludowego „Tańczuj, tańczuj, okręcaj...”.

To świetna okazja, aby odwiedzić małe, ale bardzo przytulne miasteczko położone 12 km na południe od Wilna i zobaczyć w jednym miejscu najróżniejsze pokazy tańców ludowych, poczynawszy od tańców litewskich, a skończywszy na tańcach polskich, ukraińskich i innych narodowości. Festiwal skierowany jest do amatorów i miłośników tańca w różnym wieku i o różnych umiejętnościach.

Organizator: Wielofunkcyjny Ośrodek Kultury w Rudominie.

Partner: Samorząd Rejonu Wileńskiego.

Dyktando z języka angielskiego „Spring Dictation“

Finał konkursu w Mejszagole

W Centrum Rzemiosła Tradycyjnego w dworze Houwałtów w Mejszagole uczniowie klas 5 ze szkół Niemenczyńskiego Centrum Metodycznego pisali dyktando z języka angielskiego „Spring dictation”.

Celem konkursu było zacieśnienie uczniów językiem angielskim, pogłębianie wiedzy i umiejętności posługiwania się tym językiem oraz propagowanie sztuki wicia palm.

Konkurs odbywał się w dwóch etapach, pierwszy w szkołach, a drugi zebrał zwycięzców ze wszystkich szkół do wspólnego zmagania się na żywo w Mejszagole. Podczas drugiego etapu uczniowie najpierw pisali dyktando, następnie mieli edukacyjne zajęcia, które polegało na uwiciu palmy i opisanie swojej pracy stosując odpowiednią leksykę. Na zakończenie odbyło się nagrodzenie uczestników i wyłonienie zwycięzców.

Podczas zmagania komisja oceniająca zwracała uwagę na czytelność i poprawność pisma oraz błędy ortograficzne i interpunkcyjne. Zwycięzcy otrzymali dyplomy i słodkie upominki, inni uczestnicy – podziękowania. Wszyscy natomiast do domu wrócili z własnoręcznie uwitymi palmami.

Zwycięzcy konkursu:

I miejsce – **Paulius Bužinskis** z Gimnazjum Giedymina w Niemenczynie;

II miejsce – **Angelé Eva Devénaité** z Gimnazjum Giedymina w Niemenczynie;

III miejsce – **Paulina Czaplńska** z Gimnazjum Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie

Gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów!

Inga Kondratowicz, organizatorka konkursu

„Kto śpiewa – podwójnie się modli”

Dokończenie ze s. 1 i wnukowie. Z roku na rok festiwal „Ciebie, Boże, wystawiamy” przyciąga coraz większą liczbą uczestników. Początki festiwalu sięgają wiosny 1991 roku. Wkraczający w czwartą dekadę istnienia festiwal cieszy uczestników i widzów niegasnącą popularnością i coraz wyższym poziomem, o który tak dbał pomysłodawca imprezy śp. Jan

Gabriel Mincewicz. Wśród uczestników pierwszych edycji festiwalu „Ciebie, Boże, wystawiamy” były między innymi popularne piosenkarce Katarzyna Zvonkuvienė i Ewelina Saszenko. Każdego roku Festiwal łączy kilkuset uczestników, którzy na zakończenie wykonują m.in. słynny utwór Tomka Kamińskiego „Ty tylko mnie poprowadź”.

Inf. CBW i wł.

Przedstawienie teatralne w Gimnazjum im. St. Moniuszki w Kowalczukach

Wzruszeni i duchowo wzbogaceni

Już stało się dobrą tradycją w Gimnazjum im. Stanisława Moniuszki w Kowalczukach obchodzić Międzynarodowy Dzień Teatru. Na święto byli zaproszeni: dyrekcja, nauczyciele i uczniowie.

Nauczycielka języka angielskiego Grażyna Czereszniowaja przygotowała twórczy projekt integracyjny „Beauty and the Beast”. Była to integracja różnych przedmiotów: języka angielskiego, muzyki, plastyki, technologii i tańca. Uczniowie gimnazjum brali udział w projekcie na różny sposób, mieli piękną możliwość wzbogacić swoją wyobraźnię i fantazję, rozwijać pamięć i słownictwo, wzbudzić chęć do twórczego działania.

Uczniowie kl. 8 z nauczycielką języka angielskiego Grażyną Czereszniowają oglądali film „Beauty and the Beast”, po czym dzieliли się wrażeniami. Nauczycielka technologii Teresa Narwojsz z uczniami klas 7-8 przygotowali śliczne maski teatralne. Nauczycielka plastyki Andrzeła Aidukienė zachęciła uczniów klas

5-7 do uczestniczenia w konkursie plastycznym według słynnej bajki.

Uwieńczeniem całorocznej pracy było święto teatru w gimnazjum, które odbyło się 12 maja. Krzesła, na których były wskazane miejsca i rzędy, bilety i zdjęcia bohaterów w auli - wszystko przypominało prawdziwy teatr. W otoczeniu bajkowej scenografii i specyficznej atmosfery teatralnej uczniowie klas 8 i IIG (uczestnicy szkolnego teatru Teen Musical Theatre) pokazali swoją własną wersję baśni o miłości, odwadze i o tym, w czym kryje się prawdziwa wartość człowieka.

Gratulujemy Justynie Daraszkiewicz (Piękna), Beacie Szczerbuk (Monna), Kamili Gudaniec (Bell), Rafałowi Mikulskiemu (ojciec Albert), Gabrieli Walerii Spiridowicz (narrator), nauczycielowi historii Romualdowi Seniutowi (Bestia), Erice Suchodolskiej i Edwinowi Szlachto-wiczowi (taniec).

Dyrektor gimnazjum Katarzyna Macuk podziękowała nauczycielce języka angielskiego Grażynę

Czereszniowej za przyszykowanie uczniów, a także uczniom klas 8 i IIG za udany występ i wręczyła wszystkim dyplomy. Podkreśliła, że Dzień Teatru był prawdziwym urozmaice-niem szkolnej codzienności, dostarczając uczniom i nauczycielom wiele satysfakcji i radości.

Organizatorka imprezy złożyła również serdeczne podziękowania wszystkim nauczycielom, którzy przyczynili się do tego święta: Stanisławowi Zajankowskiemu za oprawę muzyczną, Teresie Narwojsz za maski, Andrzele Aidukienė za rysunki, Iwone Ko-

walewskiej za zdjęcia i filmowanie. Uczniowie-aktorzy byli głęboko wzruszeni i wzbogaceni nowym doświadczeniem, które na długo zostanie im w pamięci.

Grażyna Czereszniowaja,
nauczycielka metodyk języka
angielskiego

Seniorzy z Rudominy poznają tajniki gry w szachy

Najpopularniejsza gra

W wielofunkcyjnym Ośrodku Kultury w Rudominie odbyło się spotkanie Klubu Seniorów. Celem tego spotkania było nauczyć się gry w szachy. Nigdy nie jest za późno, aby nauczyć się grać w najpopularniejszą grę na świecie - szachy! Szachy to najlepszy możliwy trening umysłu. To trening organizacji, obserwacji, przewidywania oraz planowania.

Na spotkanie seniorów został zaproszony Józef Wasilewski wraz z małżonką Ireną, którzy są pasjonatami gry w szachy. Pan Józef w sposób dostępny objaśnił zebranym, w jaki sposób należy ustawić szachownicę. Na początku gry szachownicę należy ustawić w taki sposób, aby przed każdym z zawodników, w prawym dolnym rogu znajdowało się jasne pole. Następnie seniorzy poznali, jak należy ustawić figury na szachownicy. Początkowe ustawienie figur jest zawsze takie samo. Piony stoją na drugiej i siódmej linii. Wieże ustawiamy w rogach szachownicy. Obok nich stoją skoczki, a dalej gońce. Na centralnych polach stoją hetman (który zawsze zajmuje pole takiego samego koloru, jak on sam) oraz król.

Kiedy już wszystkie figury znalazły swoje miejsce na szachownicy, Pan Józef wyjaśnił wszystkim, jaką wartość w punktach mają poszczególne figury szachowe i jak się poruszają. Każda z 6 różnych rodzajów figur porusza się inaczej. Figury nie mogą przeskakiwać nad innymi figurami (z wyjątkiem skoczka) i nigdy nie mogą zająć pola, na którym stoi już bierka tego samego koloru. Można je jednak ustawiać na polach, na których stoją bierki przeciwnika - wówczas mówimy, że zbijamy figurę przeciwnika. Generalnie figury ustawia się na polach, z których będą mogły zbić inne figury przeciwnika (poprzez zajęcie ich pól), bronić własne figury lub kontrolować ważne pola w partii.

Seniorzy dowiedzieli się również o tym, kto wykonuje w partii pierwszy ruch. Pierwszy ruch w partii należy zawsze do zawodnika grającego białymi. To dlatego przed partią towarzyską, o tym, kto zagra białymi, najczęściej decyduje losowanie - może to być np. rzut monetą lub zgadywanie przez jednego z zawodników koloru bierki ukrytej w dłoni drugiego zawodnika. Po tym, jak białe wykonają już pierwszy ruch, następuje ruch czarnych, potem znowu grają białe i ponownie czarne - i tak aż do końca partii.

Po części teoretycznej przyszedł czas na poznanie gry w szachy na praktyce. Uczestnicy podczas partii poznawali kolejne tajniki tej niezwykle trudnej, ale też arcyciekawej gry. Podczas tego spotkania seniorzy dowiedzieli się również, co muszą zrobić, aby stać się lepszymi w grze w szachy. Początkowa zasada nauki gry w szachy jest jedna: grać, grać i jeszcze raz grać. Dopiero w praktyce (a więc poprzez granie w szachy), człowiek będzie naprawdę przyswajając mechanizm tej gry i zagadnienia taktyczne. Z czasem będzie grać w szachy coraz lepiej.

Organizatorzy

ZWIĄZEK POLAKÓW NA LITWIE

XXIII FESTYN KULTURY POLSKIEJ
IM. J. G. MINCEWICZA

KWIATY POLSKIE
NIEMENCZYN
od roku 1989

**KWIATY
POLSKIE**

2023 r. 28 MAJA

NIEMENCZYN

PROGRAM:
10:30 – Msza św. w kościele pw. Św. Michała Archanioła w Niemenczynie //
11:30 – Przemarsz uczestników Festiwalu ulicami miasta
12:30 – Uroczyste otwarcie Festiwalu. Program artystyczny // Wystawa twórców ludowych // Kiermasz jada i rzemiosła artystycznego

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Szanowni Czytelnicy „Tygodnika Wileńszczyzny”, już w sto sześćdziesiątym, wydaniu mają Państwo możliwość codziennie spotykać się ze Słowem Bożym. Cieszymy się niezmiernie, że możemy przybliżyć życie, słowa i czyny Jezusa opisane w Ewangelii. Zamieszczamy Ewangelię na każdy dzień roku liturgicznego. Każdy fragment opatrzony został krótkim rozważaniem, które przyczynia się do refleksji nad przeczytanym Słowem Bożym i pomaga w zrozumieniu tego, co chce powiedzieć nam Stwórca. Na koniec każdego rozważania proponujemy krótką modlitwę, która wskazuje jedną z wielu dróg wcielania Go w życie. Niech Słowo Boże będzie inspiracją w naszym życiu.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

**Czwartek,
18 maja 2023
Św. Jana I, papieża
i męczennika**

J 16, 16-20

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA**

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Jeszcze chwila, a nie będziecie Mnie już widzieć, ale wkrótce znowu Mnie zobaczycie”. Niektórzy uczniowie zaczęli pytać między sobą: „Co znaczą słowa, które do nas mówi: «Jeszcze chwila, a nie będziecie Mnie już widzieć, ale wkrótce znowu Mnie zobaczycie» oraz: «Odhodzę do Ojca»?”. Mówili również: „Co oznacza owo «jeszcze chwila»? Nie wiemy, o czym mówi”. Jezus, wiedząc, że chcieli Go zapytać, powiedział im: „Zastanawiacie się między sobą nad tym, że powiedziałem: «Jeszcze chwila, a nie będziecie Mnie już widzieć, ale wkrótce znowu Mnie zobaczycie». Uroczęście zapewniam was: Wy będziecie płakać i narzekać, świat zaś będzie się cieszył. Wy będziecie się smucić, lecz wasz smutek przemieni się w radość”.

CHWILA I WIECZNOŚĆ

Tajemnicza chwila, o której mówi Jezus, to Jego tajemnica paschalna, męki, śmierci, zmartwychwstania. Te trzy dni intensywne cierpieniem są rzeczywiście jedynie chwilą w porównaniu z miłością, która trwa wiecznie. Jezus przechodzi przez tajemniczy próg śmierci, aby od tego momentu nie była już ona grozą, lecz chwilą przejścia do domu Ojca. Smutek związany z odejściem Jezusa przerodzi się w radość odkrywania Jego nowej obecności, obecności w Duchu Świętym, aż do końca świata. Trudne chwile życia nie muszą nas przygniatać, mogą być kolejnymi etapami do osiągnięcia naszego celu: radości wiecznej.

Jezu, ilekroć dotyka mnie cierpienie, pomóż mi pamiętać, że to tylko chwila w porównaniu z radością wieczności z Tobą.

**Piątek,
19 maja 2023**

J 16, 20-23a

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA**

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Uroczęście zapewniam was: Wy będziecie płakać i narzekać, świat zaś będzie się cieszył. Wy będziecie się smucić, lecz wasz smutek przemieni się w radość. Kobieta, gdy ma rodzić, przeżywa smutek, bo nadszedł jej czas. Kiedy jednak wyda na świat dziecko, zapomina o udręce z powodu szczęścia, że oto pojawił się na świecie człowiek. Podobnie i wy – teraz się smucicie, lecz Ja znowu was zobaczę i wtedy wasze serce będzie się radowało, a nikt nie pozbawi was tej radości. W owym dniu o nic nie będziecie Mnie już pytać”.

NOWE ŻYCIE

Jezus porównuje uczestniczenie apostołów w Jego tajemnicy paschalnej do porodu. Apostołowie nie rozumieli, bali się, stchórzyli, opuścili Jezusa. Tymczasem Jego śmierć była czasem duchowego rodzenia ich do nowego życia, życia w łasce. Spotkanie ze Zmartwychwstałym nappełniło ich nową radością, której nic ani nikt nie był w stanie odebrać. Każde nawrócenie jest nowym narodzeniem, wiąże się z cierpieniem i radością. I jeśli cierpienie budzi w nas obawy, to obietnica radości wspiera nas w podejmowaniu wyzwania ciągłego nawracania się. Każde spotkanie z Jezusem, doświadczenie Jego obecności jest źródłem głębokiej radości.

Jezu, dzięki Tobie wciąż na nowo mogę rodzić się do życia w łasce. Dziękuję Ci.

**Sobota,
20 maja 2023
Św. Bernardyna ze Sieny,
prezbitera**

J 16, 23b-28

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA**

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Uroczęście zapewniam was: O cokolwiek poprosicie Ojca w imię moje, da wam. Dotychczas nie prosiście o nic w imię moje. Proście więc, a otrzymacie, aby wasza radość była pełna. Dotąd mówiłem wam o tym, postępując się przypowieściami. Nadchodzi jednak godzina, kiedy już nie będę używał przypowieści, lecz otwarcie będę was nauczał o Ojcu. W owym dniu sami będziecie prosić Ojca w moje imię. A nie mówię, że to Ja będę prosił Ojca za wami, sam Ojciec bowiem was kocha, gdyż wy darzyście Mnie miłością i wierzyście, że przyszedłem od Boga. Ja wyszedłem od Ojca i przybyłem na świat. Teraz znowu opuszczam świat i wracam do Ojca”.

W IMIĘ JEZUSA

Co to znaczy prosić w imię Jezusa? To znać Jezusa i być z Nim tak blisko, że nasza prośba kierowana do Ojca w Jego imię staje się prośbą, którą On sam zanosi w naszym imieniu. Kiedy prosimy w imię Jezusa, będąc z Nim w komunii, jesteśmy pewni, że nie może to być nic, co będzie się miało w jakikolwiek sposób z wolą Ojca i z naszym największym dobrem. Dlatego mamy pewność wysłuchania naszych prośb. Jezus nie musi nawet prosić Ojca, gdyż Ojciec sam pochyla się z miłością nad nami i naszymi potrzebami, bo nas kocha. Jezus pragnie, abyśmy prosili z ufnością. Wówczas nasza radość z otrzymanych darów i łask będzie pełna.

Boże, we wszystkim bądź uwielbiony. Ojcze, dziś w imię Jezusa proszę Cię o...

**Niedziela,
21 maja 2023
Wniebowstąpienie Pańskie,
uroczystość**

Mt 28, 16-20

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA**

Jedenastu uczniów poszło do Galilei, na górę, tak jak im Jezus nakazał. Gdy Go zobaczyli, oddali Mu hołd. Niektórzy jednak nie dowierzali. A Jezus podszedł do nich i powiedział: „Otrzymałem pełną władzę w niebie i na ziemi. Idźcie więc i pozyskujcie uczniów we wszystkich narodach! Udzielajcie im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego! Nauczajcie ich, aby zachowywali wszystko, co wam

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

nakazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni aż do końca świata”.

MIŁOŚĆ TO OBECNOŚĆ I BLISKOŚĆ

Jezus po czterdziestu dniach od zmartwychwstania wstępuje do nieba, powraca do Ojca. Przekazuje dzieło ewangelizacji dwunastu apostołom. Dzieli się z nimi duchową władzą. Posyła ich na cały świat. I patrząc na dzieje Kościoła, możemy być zadziwieni, jak bardzo się rozprzestrzeni. Dziś chrześcijaństwo jest na całym świecie, a zaczęło się od grupki Dwunastu wspieranych mocą Ducha Świętego i obecnością Jezusa. Jezus jest z nami także dziś, jest „przez wszystkie dni aż do skończenia świata”, wspiera nasze świadectwo. Zawsze możemy na Niego liczyć, bo miłość to obecność, to trwanie blisko.

Dziękuję Ci, Jezu, że tak bardzo mnie kochasz i zechciałeś pozostać tak blisko w Słowie i Eucharystii, abym nigdy nie czuł się sam, nieważny, opuszczony. Naucz mnie prowadzić innych ku Twojej obecności.

**Poniedziałek,
22 maja 2023**

Św. Rity z Cascii, zakonnicy

J 16, 29-33

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA

Uczniowie powiedzieli do Jezusa: „Oto teraz nauczysz otwarcie i nie używasz przypowieści. Teraz wiemy, że wszystko jest Ci znane i nie potrzebujesz, aby ktoś Cię pytał. Dlatego wierzymy, że przyszedłeś od Boga”. Jezus im odpowiedział: „Dopiero teraz wierzycie? Oto nadchodzi godzina, a nawet już nadeszła, że rozprzecznicie się, każdy w swoją stronę i pozostawicie Mnie samego. Lecz Ja nie jestem sam, ponieważ ze Mną jest Ojciec. To wam powiedziałem, abyście radowali się pokojem dzięki Mnie. W świecie będziecie doświadczać ucisków, lecz ufajcie! – Ja zwyciężyłem świat”.

POKUSA ZBYTNIJ PEWNOŚCI

Kiedy apostołom wydaje się, że wreszcie zaczynają rozumieć Jezusa, On pokazuje im, w jak wielkim są błędzie, przepowiada ich zaparcie się. Nie czyni tego, aby ich upokorzyć, lecz przestrzec i przygotować na te trudne chwile. Jezus pokazuje im też, gdzie tkwi źródło Jego pewności, że nie jest ono w Nim samym, tylko w miłości i obecności Ojca. Dlatego nie ma żalu do swoich uczniów. Chociaż oni Go później opuścili i zawiedli, Jezus ich nie opuścił ani nie wyparł się ich. A teraz wspiera ich działalność pośród radości i prześladowań. A gdzie tkwi źródło mojej pewności? We mnie samym czy w miłości i obecności Jezusa przy mnie?

Jezu, Ty zwyciężyłeś szatana i świat, naucz mnie zwyciężać w Tobie każdą pokusę.

**Wtorek,
23 maja 2023**

J 17, 1-11a

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA

W czasie ostatniej wieczerzy Jezus podniósł swoje oczy ku niebu i powiedział: „Ojcze, nadeszła godzina.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

Obdarz chwałą swego Syna, aby i Syn Ciebie obdarzył chwałą. Przekazałeś Mu władzę nad wszystkim, co żyje, aby On dał życie wieczne wszystkiemu, co Mu dałeś. A życie wieczne polega na tym, aby wszyscy poznali Ciebie, jedynego, prawdziwego Boga i Tego, którego posłałeś – Jezusa Chrystusa. Ja obdarzyłem Cię chwałą na ziemi przez wypełnienie dzieła, które Mi zleciłeś do wykonania. Teraz zaś Ty, Ojcze, obdarz Mnie u siebie tą chwałą, jaką miałem u Ciebie przed zaistnieniem świata. Objawiłem Twoje imię ludziom, których Mi dałeś ze świata. Należeli do Ciebie, lecz dałeś Mi ich, a oni zachowali Twoją naukę. Teraz wiedzą, że wszystko, co Mi dałeś, pochodzi od Ciebie oraz że przekazałem im naukę, jaką Ty Mi przekazałeś. Oni ją przyjęli i naprawdę poznali, że przyszedłem od Ciebie. Uwierzyli też, że to Ty Mnie posłałeś. Ja za nimi proszę – nie proszę za światem. Proszę za tymi, których Mi powierzyłeś, gdyż należą do Ciebie. Wszystko, co jest moje, jest Twoje, a to, co Twoje, jest moje. Ja w nich doznałem chwały. I już nie jestem na świecie, lecz oni są na świecie. Ja wracam do Ciebie”.

ROZMODLONE SERCE SYNA

Bezpośrednie oczekiwanie na dar Ducha Świętego obrazuje nam Jezus na modlitwie w Wieczerniku, podczas ostatniej wieczerzy. Można powiedzieć, że Duch Święty w Jezusie modlił się do Ojca. W ciągu najbliższych dni możemy, dostownie, wejść w rozmodlone Serce Jezusa, aby uczyć się od Niego modlitwy, uczyć się zażyłości z Ojcem w Duchu Świętym. Jezus ma świadomość nieskończonej godności, daru otrzymanego od Ojca, chwały i odpowiedzialności za dzieło zbawienia. Całym sercem przyjmuje i podejmuje ten dar, aby go oddać Ojcu. W pierwszej kolejności Jezus modli się za uczniów, których otrzymał od Ojca, aby mogli uczestniczyć w Jego miłości do Ojca.

Jezu, dziękuję Ci, że mogę uczestniczyć w Twojej modlitwie, że otwierasz przede mną swoje Serce. Razem z Tobą chcę opowiedzieć dziś Ojcu o tym, co dzieje się w moim sercu.

Środa,

24 maja 2023

**Najświętszej Maryi Panny,
Wspomożycielki Wiernych,
wspomnienie**

J 17, 11b-19

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA

W czasie ostatniej wieczerzy Jezus podniósł swoje oczy ku niebu i powiedział: „Ojcze Święty, strzeż ich w imię Twoje, które Mi dałeś, aby byli jedno jak My. Kiedy byłem z nimi, chroniłem ich w imię Twoje, które Mi dałeś, i ich ustrzegłem. Żaden z nich się nie zagubił, poza synem zatracenia, aby wypełniło się Pismo. Teraz wracam do Ciebie, a mówię to na świecie, aby wypełniła ich moja radość. Ja przekazałem im Twoją naukę, a świat ich znienawidził, gdyż nie należą do świata, podobnie jak i Ja nie należę do tego świata. Nie proszę, abys ich zabrał ze świata, lecz abys ich ustrzegł przed złem. Oni nie należą do świata, tak jak i Ja nie należę do tego świata. Uświęć ich przez prawdę! Twoja nauka jest prawdą. Podobnie jak Mnie posłałeś na świat, tak i Ja ich posłałem na świat. Ja uświęcam się za nich, aby i oni zostali uświęceni w prawdzie”.

MODLITWA ZA NAJBLIŻSZYCH

Jezus kontynuuje swoją modlitwę do Ojca, powierzając Mu swoich najbliższych, czyli apostołów. Opowiada Ojcu, jaką drogę przeszli razem, co im przekazał, czego doświadczyli, jak wprowadził ich w swoją własną misję bycia posłanym. Ileż troski o apostołów słysząc w słowach Jezusa! Jak żarliwie powierza ich miłości Ojca! Tak bardzo pragnie, aby byli jedno. My możemy uczyć się od Jezusa, jak opowiadać Ojcu o naszych najbliższych, z którymi żyjemy na co dzień, z którymi tak wiele nas łączy. On pokazuje nam, za co możemy dziękować, o co prosić.

Ojcze, razem z Jezusem powierzam Ci moich najbliższych. To Ty mi ich dałeś. Dziękuję za... Proszę o...

Ćwiczenia NATO

W delcie Dunaju, na wschodzie Rumunii, odbyły się wielonarodowe ćwiczenia wojsk NATO z ewakuacji ludności zagrożonej wybuchem wojny. W ćwiczeniach wzięło udział 500 żołnierzy z kilku państw, wchodzących w skład NATO. Symulowaną ewakuację przeprowadzono w ramach przemieszczenia ludności na drugą stronę rzeki „w warunkach wrogiego ostrzału”. Łącznie uczestniczyły w niej 32 jednostki pływające.

Kolejna strzelanina w USA

W strzelaninie w Farmington w amerykańskim stanie Nowy Meksyk zginęły trzy osoby, a dziewięć zostało rannych. 18-letni sprawca został zabity przez policjantów. Na miejsce udali się czterej funkcjonariusze, którzy zastrzelili napastnika. Dwaj z nich zostali jednak ranni. Według organizacji pozarządowej Gun Violence Archive, od początku roku doszło w Stanach Zjednoczonych do co najmniej 225 masowych strzelanin.

Turcy wybierają prezydenta

Będzie druga tura wyborów prezydenckich w Turcji. Odbędzie się ona 28 maja. Według wstępnych wyników ubiegający się o reelekcję prezydent Recep Tayyip Erdogan zdobył 49,51 proc. głosów, o kilka punktów procentowych więcej niż jego główny przeciwnik Kemal Kilicdaroglu, który uzyskał 44,88 proc. głosów. To Erdogan i Kilicdaroglu zmierzają się w drugiej turze.

Powódź w DRK

Ulewnie deszcze w prowincji Kiwu Południowe w Demokratycznej Republice Kongo spowodowały powódź, w której zginęło ponad 400 mieszkańców dwóch wiosek a zniszczeniu uległo 1300 domów mieszkalnych. Dotychczas odnaleziono zwłoki 411 osób, ale na liście zaginionych wciąż znajdują się tysiące nazwisk. Około 200 uszkodzonych zostało przyjętych do przychodni i ośrodków medycznych.

Serbi rozbrajają się

Mieszkańcy Serbii oddali w pierwszym tygodniu amnestii 13,5 tys. sztuk broni, wśród której poza pistoletami, strzelbami i bronią maszynową znajdują się także granaty i ręczna broń przeciwpancerna. Władze ogłosiły amnestię po dwóch masowych strzelaninach, do których doszło przed dwoma tygodniami. Amnestia będzie obowiązywać do 8 czerwca. Potem posiadaczom nielegalnej broni grozić będzie wyrok 15 lat więzienia.

Wzrasta liczba naruszeń wolności religijnej na świecie

Afganistan, Nigeria, Indie, Rosja czy Wietnam to niektóre z krajów, gdzie według danych zebranych przez amerykańską Komisję ds. Wolności Religijnej, dochodzi do systematycznych i poważnych naruszeń praw osób wierzących. W dorocznym raporcie zarekomendowano status „kraju specjalnej troski” łącznie dla 17 krajów, w tym dla 5 nowych, co jest wymownym znakiem pogarszającej się sytuacji poszanowania wolności religijnej na świecie – donosi Radio Watykańskie.

Jednym z krajów o dramatycznej sytuacji jest Afganistan. Talibowie zaprzeczają istnieniu mniejszości religijnych, takich jak chrześcijanie, czy muzułmanie z odłamów innych niż obowiązujący. Ludziom z tych grup za otwarte wyznanie wiary grozi śmierć. Dochodzi też do zamachów na tle religijnym. Przed rokiem bomba wybuchła w sufickiej świątyni w stolicy, zabijając 50 osób. Do ataku przyznało się Państwo Islamskie – Prowincja Chorasana (ISIS-K). Jak wskazuje amerykański raport, władze Afganistanu nie podejmują działań, by bronić przed atakami radykałów. Wprowadzają też rygorystyczne prawo szariatu, ograniczając m.in. wolności kobiet, w tym odmawiając im możliwości wykształcenia, a nawet samodzielnego przemieszczenia się.

W Indiach rząd wykorzystuje religię dla celów politycznych, naciskając, aby mieszkańcy przyjęli hinduizm. W konsekwencji jest prowadzona brutalna walka z licznymi mniejszościami. Władze inwigilują, nękają i zatrzymują dziennikarzy, prawników i działaczy angażujących się w obronę praw człowieka w tym wolności wyznania.

W tym wolności wyznania. Posuwają się także do otwartych ataków – w czerwcu lokalne władze w stanie Uttar Pradesh zniszczyły domy trzech muzułmańskich rodzin w odpowiedzi na protesty. Hinduscy nacjonaliści zrównali z ziemią centrum katolickie w pobliżu Manglore oraz ograbili i zniszczyli domy setki chrześcijan za to, że ci odmówili przejścia na hinduizm. Rządowej kampanii przeciwko mniejszościom towarzyszy także szerzenie mowy nienawiści, dezinformacji i podżegania do przemocy w mediach społecznościowych.

Z kolei w Rosji, wg. raportu, dochodzi do prześladowania mniejszości religijnych w oparciu o prawo przeciw ekstremizmowi, które jednak ogólnie i nieostro charakteryzuje oraz definiuje sam ekstremizm. W konsekwencji ofiarą rządu padli m.in. świadkowie Jehowy – w 2022 r. ponad 40 z nich zostało skazanych

na pozbawienie wolności. Podobne działania zostały wymierzone w niektóre grupy muzułmańskie. Co ważniejsze, Rosjanie dopuszczają się licznych zbrodni wojennych na terenach okupowanych. Raport wymienia m.in. pobicie, duszenie i seksualne napastowanie księdza z Prawosławnej Cerkwi Ukrainy, a także uprowadzenie, torturowanie i zamordowanie protestanckiego diakona oraz jego syna. Ponadto dokument wskazuje, że często rosyjskie pociski są wymierzone w obiekty religijne.

Raport rekomenduje objęcie statusem „kraju specjalnej troski” 17 państw: Afganistan, Birmę, Chiny, Kubę, Erytreę, Indie, Iran, Nikaragwę, Nigerię, Północną Koreę, Pakistan, Rosję, Arabię Saudyjską, Syrię, Tadżykistan, Turkmenistan oraz Wietnam. Wspomniany status ułatwi rządowi USA wprowadzenie sankcji i pozwala upomnieć się o prześladowane mniejszości.

Marsz płk. Witolda Pileckiego w Toruniu

Ulicami Torunia przeszedł Marsz Pułkownika Witolda Pileckiego. To kolejna okazja, by przypomnieć o bohaterstwie tego wielkiego Polaka. Pułkownik Witold Pilecki to jedna z tych postaci, dzięki której mamy dziś wolną i niepodległą Polskę.

Msza święta w kościele garnizonowym, przemarsz ulicami miasta i patriotyczne uroczystości – tak wyglądał program XXI toruńskiego Marszu Pułkownika Witolda Pileckiego.

– Postać jest naprawdę niezwykła. (...) To utalentowany gospodarz, artysta z wielkim talentem, ale przede wszystkim wielki patriota z przepiękną kartą z okresu II wojny światowej – powiedział prof. Mirosław Golon, zastępca dyrektora oddziału Instytutu Pamięci Narodowej w Gdańsku.

Walka o niepodległą Polskę była dla Witolda Pileckiego warto-

ścią przewodnią. Jak zaznaczył prof. Wojciech Polak, ofiara pułkownika miała wymiar patriotyczny, jak i chrześcijański.

– Z jednej strony to poświęcenie dla Ojczyzny – wielka odwaga, wspaniałe czyny i gotowość do oddania życia, co rzeczywiście ma miejsce. Z drugiej strony to poświęcenie dla bliźniego. On dał się zamknąć w obozie w Auschwitz, żeby ratować bliźnich; żeby informacja o tym, co się tam dzieje, wypłynęła poza obóz i dotarła do wielkich tego świata. To jest wyraz także chrześcijańskiej miłości i poświęcenia –

wskazał prof. Wojciech Polak.

O bohaterstwie Witolda Pileckiego mówił do zgromadzonych na uroczystościach w Toruniu wiceprezydent miasta, Adrian Mól.

– Dla mnie, młodego człowieka, na pewno jest on przykładem do naśladowania, postacią krystaliczną, wielkim patriotą, bohaterem – podkreślił Adrian Mól.

W marszu, który miał na celu upamiętnienie postaci pułkownika Witolda Pileckiego, brali udział studenci Akademii Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu.

– Patriotyzm jest wpisany w podstawowe wartości wyznawane przez naszą uczelnię, czyli „fides, ratio et patria”. Jako studenci chcieliśmy uczcić pamięć rtm. Pileckiego, dlatego że – jak powiedział jeden z przemawiających – to jest kryształowa postać, o której warto pamiętać – powiedziała Cecylia Bajon, przewodnicząca samorządu uczniowskiego AKSiM.

Decyzja w sprawie stóp procentowych

Maj jest ósmym miesiącem z rządu, w którym Rada Polityki Pieniężnej pozostawiła stopy procentowe na niezmiennym poziomie. Główna stopa procentowa Narodowego Banku Polskiego, czyli referencyjna, nadal wynosi 6,75 proc., stopa depozytowa 6,25 proc., lombardowa 7,25 proc., a redyskontowa weksli 6,85 proc., a redyskontowa weksli 6,8 proc. Według ekonomistów obniżka stóp może nastąpić najwcześniej w drugiej połowie bieżącego roku albo dopiero w przyszłym roku.

Odzyskano setki obiektów kultury

Praca Departamentu Restytucji Dóbr Kultury doprowadziła w ostatnich latach do odzyskania ponad 600 pojedynczych obiektów. W ostatnim czasie placówka została rozbudowana i wzmocniona o nowych specjalistów. Dzięki pracy tego zespołu odzyskano zabytki utracone w wyniku II wojny światowej, jak i w wyniku powojennych oraz współczesnych kradzieży.

Himarsy już w Polsce

Do Polski dostarczone zostały pierwsze egzemplarze Himarsów dla Wojska Polskiego. Dostawa pierwszych sztuk wyrzutni M142 HIMARS to efekt umowy z lutego 2019 r. dotyczącej pozyskania pierwszego dywizyjowego modułu ogniowego wieloprowadnicowych wyrzutni raketowych HIMARS w „konfiguracji amerykańskiej”. Realizowane obecnie dostawy stanowią pierwszy krok w zakresie wyposażania Sił Zbrojnych RP w systemy wieloprowadnicowych wyrzutni raketowych zdolnych razić cele na poziomie operacyjnym, tj. kilkuset kilometrów.

Pozytywne prognozy KE

Komisja Europejska podwyższyła prognozę wzrostu PKB dla Polski na 2023 rok. Według niej polska gospodarka będzie się rozwijała w tempie 0,7 procent. To o 0,3 pkt. proc. więcej w porównaniu z lutowymi przewidywaniami Brukseli. W przyszłym roku, zgodnie z prognozami Komisji Europejskiej, wzrost PKB Polski ma wynieść 2,7 proc., a nie 2,5 proc., jak szacowano w lutym. Oczekuje się, że po dobrych wynikach w 2022 r. wzrost gospodarczy wyraźnie spadnie, ponieważ zaostrzone warunki finansowania, niski popyt zewnętrzny i osłabione zaufanie mają wpływ na aktywność gospodarczą.

KRZYŻÓWKA z nagrodą 1209

Rozwiązanie-hasło prosimy nadsyłać (lub telefonicznie) do 24 maja 2023 r. na adres redakcji: 09318 Wilno, Rinkinės 50, p. 501

ksiądz	druk pochyły	roz-myślne utrud-nianie	taniec w takcie 3/4	wyższa izba parla-mentu	występ ściany
			8		5
latający kobierzec	ptak domowy	zna budowę orga-nizmu	składa się z wielu części	przenosi malarię	do merdania
	selekcja		14		
	16		kwiat Nilu		3
odstąpie-nie lokalu opust w cenie				naczelna myśl utworu	pułap, powała
			podniosły styl		
świętynia słowiań-ska	najwyż-sze góry świata	coś proponuje zgoda		10	9
	15		śmierdzi nią w plekle	do pukania w drzwi	prezent
arabski książę	wskaźnik inteli-gencji	odmiana pier-wiaszka		więzier-dozorca w obozie	
	4		11		7
ryba z rodziny śledzio-watych				imię Mickie-wicza	zwarty splot traw
wysoki łot piłki					
zmora		atrybut Erato			
					13
kram z mięsem założenie	1		12	granica, kraniec	
		może być mydlana			6

Litery z ponumerowanych pól utworzą tytuł powieści G. G. Marqueza.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

Rozwiązanie krzyżówki nr 1208. Hasło: Wiatrak – uskrzydłone żarna.

Nagrodę wylosowała Agata Kupcewicz z Pakaliniszek.

Nagroda jest do odebrania w Domu Prasy (Laisvės pr. 60) w ciągu 30 dni kalendarzowych.

CZYTAM, BO LUBIĘ

Rafał Kosik „Mars”

Pisarz znany z zacytywanych przez młodzież książek przygodowych, skierował powieść do dorosłych. Na Marsa przybywali przez stulecia osadnicy z przeludnionej Ziemi, szukając nowego, lepszego świata. Zbudowali na Czerwonej Planecie miasta, stworzyli cywilizację. Gdzieś nad tym idealnym światem wisi jednak widmo zagłady. Ludzie wciąż mają te same wady. Na słabiej rozwiniętej półkuli południowej nasilają się ruchy separatystyczne. Porzucenie w połowie realizacji programów formujących planetę rujnuje jej klimat. Ścierające się koncepcje polityczne pchają cywilizację na drogę, z której nie ma powrotu. Dokładnie trzysta lat po rozpoczęciu terraformowania Marsa, na pustyni dokonano przerażającego odkrycia, które stawia w zupełnie innym świetle historię Czerwonej Planety. Tę dawną i tę zupełnie nową. Kosik wykreował ciekawy pomysł na wirtualny świat, który dzieje się bezpośrednio w głowie człowieka. Taki odbiór wirtualnej rzeczywistości umożliwiły wszczepy chipowe, tzw. komplanty. To one obsługiwały całe życie ludzi na Marsie, bez nich człowiek był w tym świecie jak ślepy. Dzięki technologii możliwe było także wynajmowanie swojego ciała do fizycznej pracy i ucieczka do lepszego świata stworzonego w swojej własnej głowie. To było poniżające, ale wielu się na to decydowało, bo Mars wykreowany przez Kosika to nie było przyjemne miejsce. Słowem – książka na parę godzin rozrywki, dobrze poprowadzonej fabuły, ciekawych postaci i wystarczającej głębi, żeby po lekturze zostało coś w głowie na dłużej.

NOWINKI PSYCHOLOGICZNE

Dlaczego poddajemy się manipulacji?

Gdy brakuje pewności siebie łatwo nami manipulować, ponieważ czujemy się słabsi od innych. Jesteśmy narażeni na dominację osób mniej kompetentnych, ponieważ wycofujemy się z rozmowy i decyzji, pomimo tego, że mamy większą wiedzę i często rację. Kiedy brakuje pewności siebie, inni to czują na odległość, wyczuwają po głosie, mowie ciała, mimice twarzy. Często dzieje się to poza ich świadomością – uważają psychologowie podając za przykład badanie, które wyjaśniało kogo atakują złodzieje czy inni agresorzy. Ofiarami często były osoby, które chodziły mniej stabilnie, szły robiąc mniejsze kroki i stawały wężej stopy. Postawa ciała była sygnałem dla atakujących, kto będzie łatwiejszym przeciwnikiem. Im człowiek pewniejszy siebie tym pewniej stawia kroki, szerzej porusza nogami. Nie chodzi tutaj o wielkie różnice. Mówimy o subtelnych centymetrach, które nie są zauważalne na pierwszy rzut oka. Ale wystarczy, że pisząc maila na komputerze delikatnie się wyprostujemy, weźmiemy o 2 sekundy głębszy wdech i już możemy poczuć różnicę w pewności pisania wiadomości do szefa.

Ci, którzy pomiatają innymi szukają tych, którymi mogą pomiatać. Dla nich pomiatanie jest sposobem na dowartościowanie się. Skoro mogą mieć nad kimś władzę, to znaczy, że jestem kimś wyżej, kimś więcej. Czucie się wartościowym jest najważniejszą psychologiczną potrzebą. Jeśli nie mogę czuć się w sobie pewnie przez to kim jestem, co robię, co osiągam, to pozostaje mi umniejszać innym. Żeby to zrobić muszę znaleźć kogoś, kto da się poniżyć, kto nie będzie się wrywać i stawiać. Takimi osobami są ci, którzy nie czują w sobie pewności, a zarazem nie chcą krzywdzić innych. Stają się więc niedowartościowanymi ludźmi, którzy wchodzą w toksyczne relacje i są jak chorągiewka na wietrze. Ale czas powiedzieć dość! Nie zmienimy wielu toksycznych ludzi, manipulatorów. Ale możemy zmienić w sobie to, co ich do nas przyciągnęło. Naszą słabość.

ZE SŁOWEM ZA PAN BRAT

Co to jest rezon?

Wyraz rezon pochodzi od francuskiego *raison* oznaczającego „rozsądek”. Jednak w polszczyźnie ten wyraz ma zupełnie inną definicję. Otóż w języku polskim rezonem określa się pewność siebie i zdecydowanie widoczne w czyimś zachowaniu. O rezonie mówimy więc wtedy, gdy mamy na myśli odwagę i śmiałość, które wynikają z silnej wiary we własne możliwości, dużego przekonania o swojej wartości i poczucia bycia kimś wyjątkowym. Osoba, która nie traci rezonu, w pełni akceptuje siebie i jest zadowolona z tego, kim jest. Nadmierny rezon może spowodować, że ktoś taki będzie uchodził za człowieka, który wywyższa się ponad innych.

Natomiast gdy ktoś traci rezon, pojawia się u niego niska samoocena i poczucie bezużyteczności, którym towarzyszy poczucie winy. Mogą pojawić się także kompleksy na punkcie swojego wyglądu i zachowania.

A TO CIEKAWE

Niedawno w Wilnie obchodzony był Festiwal Chłodnika, ale w Polsce najpopularniejszą zupą jest... rosół, który w wielu regionach nawet nie jest nazywany zupą. To po prostu rosół. To jedna z najstarszych i najbardziej tradycyjnych potraw kuchni europejskiej. Historia rosółu sięga starożytności, kiedy to już w starożytnej Grecji i Rzymie zupa z kości zwierzęcych była jednym z podstawowych dań. W średniowiecznej Polsce, rosół podawano jako lekkostrawne danie dla chorych. Jest uważany za naturalny lek na przeziębienia, dzięki swoim właściwościom przeciwzapalnym i rozgrzewającym. W Polsce istnieje zwyczaj podawania rosółu jako pierwszego dania podczas wesel i uroczystości rodzinnych. Jest to również „typowe” niedzielne danie. Przepis umieszczony został w pierwszej książce kucharskiej autorstwa kuchmistrza Stanisława Czernieckiego, wydanej w 1682 roku w Polsce. „Rosół sztucznie gotowany” otwierał nawet ucztę w „Panu Tadeuszu”, arcydziele Adama Mickiewicza. Co podano gościom z Soplicowa? Między innymi:

*Rosół staropolski sztucznie gotowany,
Do którego pan Wojski z dziwnymi sekrety
Wrzucił kilka peretek i sztukę monety
(Taki rosół krew czyści i pokrzepia zdrowie).*

Stronę przygotowała Monika Urbanowicz

100. rocznica urodzin Haliny Kłęb, agentki wywiadu AK, doktor medycyny, gerontolożki, inicjatorce i organizatorce Uniwersytetu Trzeciego Wieku

Polska Mata Hari

Halina Kłęb urodziła się 5 maja 1923 roku w Łodzi w rodzinie Wincentego i Marii z domu Włodzimierskiej. Była dzieckiem zdolnym, utalentowanym muzycznie i nad wyraz poważnym jak na swój wiek. Rodzice nie oszczędzali na jej wykształceniu, dlatego ukończyła jedną z najlepszych szkół w międzywojennej Łodzi – gimnazjum Heleny Miklaszewskiej. II wojna światowa gwałtownie zmieniła życie tej szesnastoletniej dziewczyny, przerywając jej dalszą naukę. Wkrótce okazało się jednak, że jej cechy są niezwykle przydatne w okupacyjnej rzeczywistości. Armia niemiecka stanęła w Łodzi już w pierwszych dniach września 1939 roku. Kilka tygodni później miasto wcielono do III Rzeszy, co w wielu aspektach oznaczało dla polskiej ludności dużo surowsze warunki życia niż w Generalnym Gubernatorstwie. Szok po doznanej klęsce udzielił się mieszkańcom Łodzi. Halina straciła zainteresowanie muzyką, a nauka w szkole, na którą w początkowym okresie Niemcy pozwalali, szła jej wyjątkowo ciężko. Jednak po kilku tygodniach – wspominała – zaczęła rosnąć w niej „chęć czynu i pragnienie zemsty”. Od znajomych zdobyła adres konspiracyjnego lokalu, gdzie udała się, by przystąpić do jeszcze jej nieznanego organizacji. Mimo młodego wieku przyjęto ją do Związku Walki Zbrojnej (ZWZ), który następnie przemianowano na Armię Krajową (AK). Początkowo Kłęb była łączniczką i zbierała informacje. Aby zwiększyć efektywność tych działań, członkom konspiracji polecono nauczyć się niemieckiego. Halina kupowała niemieckojęzyczne gazety, które mozolnie tłumaczyła ze słownikiem w rękę. Wytapywała rozmowy na ulicy i w krótkim czasie dość dobrze opanowała język okupanta. Wiosną 1940 roku konspiracja zaczęła sondować swoich członków co do możliwości przyjęcia przez nich volkslisty i wtopienia się w niemiecką społeczność dla celów wywiadowczych. Halina była sceptyczna, wolała przeniesienie i pracę w Generalnym Gubernatorstwie. W Skierniewicach, do których została skierowana, nie było jednak dla niej zadań. W związku z tym szybko powróciła do Łodzi i nie sprzeciwiała się już wciągnięciu na niemiecką listę narodowościową. Ponieważ była niepełnoletnia, o wpis na volkslistę starała się wraz ze swoją matką. We wrześniu 1940 roku ZWZ przeniósł Halinę dla bezpieczeństwa do Kalisza. Nikt jej tam nie znał, więc zaczęła z czystą kartą. Doskonalenia języka i zameldowanie się w mieście było możliwe dzięki podjęciu edukacji, dlatego postarała się o przyjęcie do VII klasy w jedynej niemieckiej szkole w mieście. Zgodę uzyskała warunkowo, gdyż cały czas czekała na rozpatrzenie wniosku w sprawie volkslisty, a ponadto jej znajomość języka pozostawiała

wątpliwości, czy poradzi sobie z nauką. Z pomocą przyszedł jej przypadek – jak się miało później okazać, nie po raz ostatni. W pierwszym miesiącu lekcji do szkoły przybyła komisja z kuratorium. Nieprzygotowani lub porażeni treścią uczniowie nie byli w stanie odpowiadać na zadane pytania. Halina dostrzegła swoją szansę i popisała się wiedzą na temat niemieckiego dramaturga Gottholda Ephraima Lessinga oraz znajomością matematyki.

Jej odwaga została doceniona przez dyrektora szkoły, który po wizytacji przyjął Halinę na stałe. Prawdopodobnie za jego wstawiennictwem przyznano jej również najwyższą (niebieską) kategorię volkslisty. Od tego momentu w szkole szło jej coraz lepiej. Otrzymała nawet wyróżnienie w postaci książki z dedykacją z okazji 52. urodzin Hitlera. W lutym 1942 roku zdała maturę z wyróżnieniem jako jedyna w swojej klasie.

Po ukończeniu szkoły zatrudniła się jako nauczycielka w pobliskiej wsi Piwonice. W okręgu kaliskim pracowała jako łączniczka i zaczęła rozwozić prasę N (dywersyjno-propagandową, która miała siał zamęt i zwątpienie w szeregach niemieckich). Jej bezpośrednim przełożonym był Wacław Kałużniak ps. „Jacek”, którego schwytanie i rozstrzelanie na przełomie 1941 i 1942 roku bardzo przeżyła. Po jego śmierci przejęła należące do niego obowiązki, a jej pseudonim konspiracyjny zmieniono z „Ryszarda” na „Jacek II”.

W połowie 1942 roku przełożony Haliny, płk Zygmunt Walter-Janke „Gertruda”, uznał, że jej praca przyniesie lepsze efekty, jeśli zostanie przeniesiona w głąb Niemiec. Postawiono na Wiedeń ze względu na dużą liczbę wywiezionych tam Polaków. Grupa ta, według Niemców, miała wygląd typowo nordycki, dlatego skierowano ich do Austrii w celu asymilacji. Aby uwiarygodnić swój pobyt w mieście i zdobyć meldunek, agentka zapisała się na uniwersytet. Początkowo wybrała sławistykę, ale nie był to najszybszy wybór ze względu na zbyt małą liczbę studentów, wśród których nie umknęłyby uwadze jej częste nieobecności. Po kilku miesiącach zdecydowała się na zmianę kierunku na medycynę. Świeżo upieczona studentka, podobnie jak wcześniej w Kraju Warty, zajmowała się głównie kolportowaniem prasy „N”, która miała sprawiać wrażenie, że jest dziełem niemieckiego ruchu antyhitlerowskiego. Co dwa tygodnie młoda Polka jeździła po jej odbiór do Łodzi. W Wiedniu pakowała gazetki do kopert, adresowała i wysyłała do rodzin żołnierzy poległych na froncie. Ich adresy pozyskiwała z publikowanych nekrologów. Następnie Halina objeżdżała południowe Niemcy i wrzucała koperty do skrzynek pocztowych. By nie zwracać na siebie uwagi, kilka dni spędzała, przesiadając się z pociągu na po-

ciąg, nigdy nie szukając noclegu. W pociągu często wyciągała podręczniki medyczne, co wzbudzało szacunek współpasażerów i kontrolerów, niezwracających już uwagi na fakt, że podróżowała sama. Najdłuższa taka podróż trwała nieprzerwanie osiem dni.

W kwietniu 1943 roku postanowiono skierować Halinę do nowego zadania. Przeszła dwutygodniowy kurs w zakresie wywiadu morskiego i obsługi małego aparatu fotograficznego bez przykładania go do oka. Z nastaniem maja polecono jej wyjazd do Hamburga celem rozpoznania. Miała dostarczyć informacji na temat obrony przeciwlotniczej, rozmieszczenia jednostek wojskowych, sposobów maskowania obiektów militarnych na terenie miasta i portu, produkcji wojennej w stoczni oraz nastrojów wśród mieszkańców. W pociągu z Berlina do Hamburga okazało się, że część przedziałów była zarezerwowana dla potrzeb wojskowych. Chociaż pozostawały puste, kilkoro pasażerów musiało stać na korytarzu, co oburzyło pewnego czterdziestoparoletniego Niemca, który przekupił kontrolera. Dzięki temu, gdy pociąg wyjechał na przedmieścia Berlina, konduktor otworzył jeden z przedziałów, a Niemiec zaprosił Halinę do środka. Towarzysz podróży okazał się bardzo rozmowny. Przedstawił się jako niemiecki handlowiec mieszkający i prowadzący interesy w Rumunii. Polska agentka podała, że jest Niemką z Rygi, studentką medycyny w podróży do Hamburga, gdzie miała zasięgnąć informacji w Instytucie Medycyny Tropikalnej. Nowo poznany znajomy postanowił jej pomóc i zaproponował załatwienie miejsca noclegowego w hotelu. Pomimo początkowych wątpliwości Halina zdecydowała się skorzystać z propozycji upartego mężczyzny, aby nie wzbudzać jego podejrzeń.

Następnego dnia mężczyzna spotkał Halinę na korytarzu hotelowym i nie odstępował jej na krok. Ku jej przerażeniu, zaprowadził ją na posterunek policji, ale okazało się, że załatwił tam tylko własne sprawy urzędowe. Następnie pożegnał zaskoczoną dziewczynę. Uwolniona od natręta agentka mogła wreszcie skoncentrować się na swoim zadaniu. Udała się do portu, gdzie dopiero drugiego dnia nadarzyła się okazja rozpoznania terenu. Zaczęła wówczas młodego chłopaka, operatora motorówki przewożącego robotników przez rzekę. Był zachwycony, że młoda dziewczyna interesuje się

jego pracą i chętnie opowiadał jej o obiektach portowych oraz przewiózł ją kilka razy po terenie portu ukrytą pod pokładem motorówki. W trakcie tych rejsów Halina wykonała wiele zdjęć ukrytym aparatem.

Na zakończenie misji znów spotkała poznanego w pociągu Niemca, który jeszcze raz zaproponował jej swoją pomoc. Kiedy usłyszał, że Halina wraca do Wiednia, w którym i on miał się przesiadać, zaoferował jej wspólny lot samolotem. Z oporami dziewczyna zgodziła się, jednak w dzień wylotu mężczyzna przekazał jej list, w którym wyjaśniał, że zatrzymały go interesy. W ramach przeprosin przekazał jej bilet na samolot. Po chwili wahania agentka zdecydowała się na lot, który kosztował ją wiele nerwów. Na pokładzie samolotu znajdowali się wyłącznie wojskowi, a ona była w dodatku jedyną kobietą. Udało jej się jednak bezpiecznie dotrzeć do Wiednia. Po około dwóch tygodniach od powrotu Halina Kłęb otrzymała rozkaz ponownego wyjazdu do Hamburga. Zaskoczona, nie rozumiała decyzji przełożonych. Broniła się przed nią, ale rozkazano jej jechać i jedynie obserwować. Dojeżdżając do celu, dostrzegając, że były prowadzone według wyraźnie określonego planu. Domyśliła się, że bazował on w dużej mierze na dostarczonych przez nią informacjach i zdjęciach.

W tym samym czasie szefem Oddziału II Armii Krajowej w Łodzi został cichociemny, mjr Bolesław Jabłoński „Emma”. Zdecydował on o przekierowaniu działań swoich ludzi na północne Niemcy. Punktem wyjścia stał się Berlin, a Halina Kłęb została tam skierowana jako studentka medycyny. Zakwaterowała się w berlińskim domu studenckim, ale nie otrzymała konkretnego zadania i musiała się wykazać inicjatywą. Przypadkiem podsłuchała rozmowę dwóch starszych studentek medycyny odbywających praktyki wakacyjne. Jedną z nich, aby uzyskać zwolnienie na wyjazd do domu, musiała znaleźć zastępstwo do pracy w Centralnym Archiwum Medycyny Wojskowej. W mieście narazonym na bombardowanie było to niezwykle trudne zadanie, jednak polska agentka zgłosiła się bez wahania. Halina uzyskała dostęp do dokumentacji medycznej żołnierzy, w której podawano nazwy i numery jednostek wojskowych, ich aktualną lokalizację i umiejscowienie szpitali polowych na froncie. Wartość dostarczanych informacji była ogromna, co docenili również alianci.

Praca w Archiwum zakończyła się niefortunny. Po kilku tygodniach wynoszenia informacji Halina została zatrzymana przez policję kryminalną. Sprzedawczyni w piekarni, w której próbowała kupić chleb, nabrała podejrzeń co do prawdziwości jej kartki żywnościowej i wezwała kripo. W trakcie przesłuchania agentka wykorzystwała zamieszanie na posterunku i poprosiła o pozwolenie na wyjście do łazienki, gdzie zniszczyła obciążające ją materiały. Po przepytaniu przez policjantów została wypuszczona do

czasu zakończenia śledztwa. Na jej korzyść przemawiał fakt, że w tym czasie na berlińskim rynku pojawiało się mnóstwo fałszywych kartek żywnościowych, dlatego policja niezbyt energicznie drażyła jej sprawę. Ze względów bezpieczeństwa Halina jak najszybciej wyjechała z Berlina, kupując sobie jeszcze kilka miesięcy wolności.

Po wyjeździe ze stolicy Niemiec punktem wypadowym Haliny stał się Poznań, a jej przykrywką nadal miały być studia medyczne. Jednak na początku 1944 roku zastępca szefa Oddziału II, Mikołaj Ostaszewski „Mikołaj”, wpadł w niemiecką zasadzkę. Kapitan zginął z bronią w ręku, ale w ręce Niemców wpadła dokumentacja Oddziału. Dla bezpieczeństwa Halina Kłęb została wysłana do Warszawy.

Na przełomie kwietnia i maja agentka otrzymała niepokojący list od matki, która uzyskała informację o kolaborującym członku konspiracji. Halina postanowiła pojechać na kilka dni do domu. Po trzech dniach pobytu w Łodzi została wraz z matką aresztowana przez gestapo. Trafiła do kobiecego więzienia przy ul. Gdańskiej. Była poddana śledztwu, bestialsko bita i torturowana. Mimo tortur nikogo nie wydała. Na Halinę wydano wyrok śmierci. Mimo to ciągle liczone, że coś uda się z niej wydobyć, dlatego egzekucję odwlekano. Tym sposobem Polka dotrwała do wkroczenia wojsk radzieckich do miasta i ewakuacji więzienia, w której trakcie uciekła z innymi więźniarkami w styczniu 1945 roku.

Koniec wojny oznaczał dla Haliny nowe kłopoty. Już wkrótce komuniści rozpoczęli polowanie na członków konspiracji. Agentka ujawniła się dopiero w październiku 1945 roku przed Komisją Weryfikacyjną dla Spraw AK Okręg Śląski, któremu przewodniczył jej były dowódca Zygmunt Walter-Janke. Dzięki temu mogła rozpocząć studia medyczne na Uniwersytecie Poznańskim.

Ani odznaczenia za działalność wojenną (Brązowy i Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami z 1943 roku i Krzyż Walecznych I klasy z 1944 roku), ani uzyskany po wojnie doktorat nie uchronił jej przed represjami. W związku z działalnością w AK była wielokrotnie przesłuchiwana i utrudniano jej rozwój kariery zawodowej. Do tego dochodziły kłopoty w życiu osobistym, rozpad małżeństwa i przeprowadzka z dwójką dzieci do Warszawy, gdzie ostatecznie znalazła zatrudnienie w Akademii Wychowania Fizycznego. Jej sytuacja poprawiła się dopiero na przełomie lat 60. i 70. W tym okresie zaczęła specjalizować się w gerontologii. W późniejszym czasie zaczęła organizować pierwszy w Polsce Uniwersytet Trzeciego Wieku. W 1999 r. wydała książkę pt. „Wspomnienia z pracy w wywiadzie antyhitlerowskim ZWZ-AK”. Zmarła 28 maja 2002 roku, została pochowana na Powązkach w Warszawie. W listopadzie 2021 r. w Łodzi przy Muzeum Tradycji Niepodległościowej stanął pomnik Haliny Kłęb.

Opr. Jan Iewicki
Na podstawie:
www.hrabiattyus.pl

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI RADY, MERA I ADMINISTRACJI SAMORZĄDU REJONU WILEŃSKIEGO ZA ROK 2022 (I)

Szanowni mieszkańcy rejonu wileńskiego,

zgodnie z Ustawą o samorządzie terytorialnym i regulaminem Rady naszego Samorządu przedstawiam sprawozdanie z działalności Rady, mera i administracji Samorządu Rejonu Wileńskiego za rok 2022.

W 2022 roku dalej pracowaliśmy na rzecz umacniania rejonu wileńskiego jako samorządu najbardziej wrażliwego na potrzeby ludzi poprzez kontynuowanie działań społecznie zorientowanych, w centrum których jesteście Państwo – mieszkańcy rejonu wileńskiego.

W obliczu wywołanych wojną wyzwani inflacyjnych jeszcze bardziej wzmocniliśmy działania społecznie zorientowane. Dalej pokrywamy mieszkańcom część wydatków na usługi komunalne, przyznaliśmy wsparcie finansowe zarówno tym mieszkańcom, którzy ogrzewają swoje mieszkania w sposób scentralizowany, jak też mieszkańcom domów indywidualnych – w zależności od pobieranych dochodów przyznając im jednorazowe wsparcie finansowe w wysokości 100 euro i 50 euro.

Od wielu już lat Samorząd Rejonu Wileńskiego pokrywa swoim mieszkańcom około połowy ich wydatków na wodę pitną i zagospodarowanie ścieków. Jesteśmy jedynym samorządem, który nieodpłatnie odbiera u mieszkańców, wywozi i unieszkodliwia odpady azbestowe.

Stworzyliśmy mieszkańcom rejonu wileńskiego unikalną możliwość nieodpłatnej modernizacji systemów ogrzewania w blokach mieszkalnych: właścicielom mieszkań, którzy uczestniczą w „małej renowacji”, zapewniamy finansowanie kosztorysu modernizacji systemu ogrzewania w wysokości kwoty, jaką musieliby zapłacić po otrzymaniu wsparcia państwowego.

Od początku 2022 roku mieszkańcy w wieku 80 lat i starsi korzystają z komunikacji publicznej w rejonie wileńskim nieodpłatnie, z 80-procentową zniżką – uczniowie, z 50-procentową zniżką – mieszkańcy rejonu wileńskiego w wieku emerytalnym.

Oświata pozostaje priorytetową działalnością Samorządu Rejonu Wileńskiego. Ukończyliśmy modernizację Szkoły Sztuk Pięknych w Rudominie, wybudowaliśmy dobudówkę Gimnazjum im. Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie i łączącą dwa budynki gimnazjum galerię (II etap budowy), rozpoczęliśmy III etap prac – budowę auli i budynku szkoły muzycznej, ukończyliśmy rekonstrukcję budynku Gimnazjum im. Juliusza Słowackiego w Bezdanych – nową dobudówkę pod salę sportową, modernizację żłobka-przedszkola w Wołczunach, kontynuujemy budowę nowoczesnego żłobka-przedszkola na 125 miejsc w Wielkiej Rzeszy. Zwiększyliśmy atrakcyjność rejonu wileńskiego jako miejsca pracy przyjaznego pedagogom, stworzyliśmy uczniom możliwość pobierania wiedzy od najlepszych, by nie czuli nękającego kraj problemu braku pedagogów, ufundowaliśmy comiesięczne stypendium w wysokości 250 euro dla studentów rejonu, którzy wybrali studia pedagogiczne.

Samorząd Rejonu Wileńskiego jest jednym z niewielu spośród 60 samorządów kraju, który subsydiuje mieszkańcom część wydatków na usługi komunalne. Samorząd pokrywa część opłaty za zagospodarowanie odpadów, stosuje ulgi dla emerytów i osób niepełnosprawnych. Samotni emeryci płacą aż o 70 proc. niższe rachunki, mieszkający we dwoje emeryci – o 50 proc. niższe rachunki.

Za to, że rejon wileński się modernizuje i z każdym dniem pięknieje, dziękuję radnym, kierownictwu i specjalistom administracji Samorządu, pracownikom placówek budżetowych, wszystkim mieszkańcom naszego wspaniałego rejonu. Zapraszam do dalszej aktywnej i skonsolidowanej pracy, by w naszym rejonie wszystkim się żyło, tworzyło oraz pracowało komfortowo, dobrze i wygodnie.

Z wyrazami szacunku,
mer Samorządu Rejonu Wileńskiego
Maria Reksć

I. WAŻNIEJSZE ZMIANY W RAMACH REALIZACJI DECYZJI RADY I ADMINISTRACJI UMACNIAMY MIANO NAJBARDZIEJ WRAŻLIWEGO SPOŁECZNIE SAMORZĄDU

Ze względu na drastyczny wzrost cen paliw znacznie wzrosły ceny ogrzewania domów i mieszkań. Samorząd Rejonu Wileńskiego od kilku już lat z własnego budżetu pokrywa mieszkańcom znaczną część ich wydatków na ogrzewanie (w sezonie grzewczym 2021/2022 przeznaczaliśmy na ten cel 1,5 mln euro).

W reakcji na gwałtowny wzrost cen na ogrzewanie Samorząd Rejonu Wileńskiego podjął decyzję o subsydiowaniu od 1 stycznia 2022 roku części kosztów ogrzewania. Od 1 stycznia 2022 roku do 31 marca 2022 roku za dostarczane w sposób scentralizowany ciepło subsydiował do 8 ct za 1 kWh z VAT od rzeczywistej ceny ogrzewania ustalonej dla jego dostawcy. Od października 2022 roku mieszkańcy za ogrzewanie płacą średnią krajową. Pozostałą część ustalonej ceny subsydiuje Samorząd. W 2022 roku na subsydia na ogrzewanie przeznaczaliśmy 4,6 mln euro.

Zatroszczyliśmy się również o mieszkańców domów indywidualnych, dla których w zależności od dochodów wypłacaliśmy jednorazowe świadczenie pieniężne w wysokości

100 euro i 50 euro (na ten cel przeznaczaliśmy 1,2 mln euro). W celu znacznego zmniejszenia wydatków mieszkańców rejonu wileńskiego na ogrzewanie stworzyliśmy unikalną możliwość nieodpłatnej modernizacji systemów grzewczych w blokach mieszkalnych. Właściciele bloków mieszkalnych na terytorium Samorządu Rejonu Wileńskiego, w których nie ma punktów cieplnych lub są one starego typu i nie mogą regulować zużywanego ciepła odpowiednio do temperatury na zewnątrz, mogą uczestniczyć w „małej renowacji” i otrzymać od Samorządu finansowanie kosztorysu modernizacji systemu ogrzewania w wysokości kwoty, jaką musieliby zapłacić po otrzymaniu wsparcia państwowego (na remonty i modernizację obiektów ogólnego użytku w blokach mieszkalnych przeznaczaliśmy 328 tys. euro, udzieliłoby wsparcia mieszkańcom 38 bloków mieszkalnych).

Samorząd subsydiuje (od początku 2019 roku) ponad 43 proc. ceny dostaw wody pitnej i zagospodarowania ścieków. W 2022 roku na subsydia za dostawy wody pitnej i zagospodarowanie ścieków przeznaczył 626 tys. euro. W 2022 roku ukończyliśmy budowę domu na 16 mieszkań socjalnych w miasteczku Mickuny.

W dalszym ciągu rozwijamy dogodną dla mieszkańców infrastrukturę komunikacyjną:

- wybudowaliśmy/wyremontowaliśmy 4,218 km chodników;
- odnowiliśmy 3,732 km nawierzchni asfaltobetonowej dróg;
- zaasfaltowaliśmy 17,025 km dróg żwirowych.

Zwiększamy dostępność transportu publicznego

Od 1 lutego Rada zatwierdziła dodatkowe ulgi dla podróżujących transportem publicznym (na otwartych przez Samorząd Rejonu Wileńskiego trasach):

- mieszkańcy powyżej 80. roku życia podróżują **bezpłatnie**;
- uczniom przysługuje **80-procentowa** zniżka (od 2019 roku przysługiwała 60-procentowa zniżka);
- emerytom przysługuje **50-procentowa** zniżka.

Zwiększyliśmy dostępność jakościowych usług oświatowych

Ukończyliśmy:

Modernizacja Szkoły Sztuk Pięknych w Rudominie

W Gimnazjum im. K. Parczewskiego w Niemenczynie zakończyliśmy II etap prac budowlanych

modernizację pomieszczeń Szkoły Sztuk Pięknych w Rudominie (4 mln euro), budowę dobudówki do Gimnazjum im. Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie oraz galerii, łączącej dwa obecne budynki gimnazjum (II etap prac budowlanych, wartość projektu – 1,2 mln euro).

Rozpoczęliśmy:

III etap prac budowlanych Gimnazjum im. K. Parczewskiego w Niemenczynie (budowa auli i budynku szkoły muzycznej, wartość projektu – 6,9 mln euro), rekonstrukcję budynku Gimnazjum im. Juliusza Słowackiego w Bezdanych z budową dobudówki pod salę sportową (2 mln euro), modernizację żłobka-przedszkola w Wołczunach (0,7 mln euro).

Wizualizacja modernizacji Gimnazjum im. J. Słowackiego w Bezdanych

Kontynuujemy:

budowę nowoczesnego żłobka-przedszkola na 125 miejsc w Wielkiej Rzeszy (3,1 mln euro), modernizację pomieszczeń Gimnazjum im. św. Rafała Kalinowskiego w Niemiezu (1,5

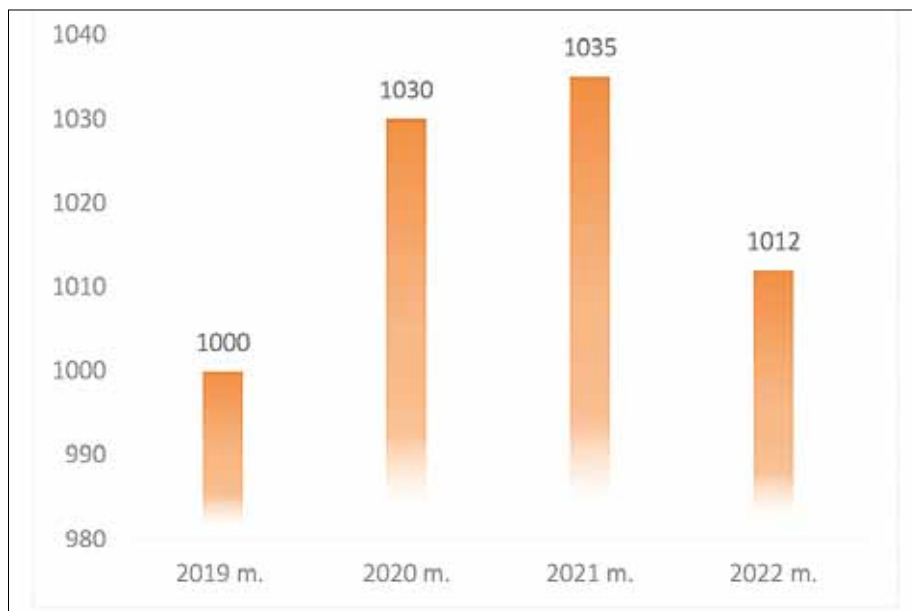

Wizualizacja żłobka-przedszkola w Wielkiej Rzeszy

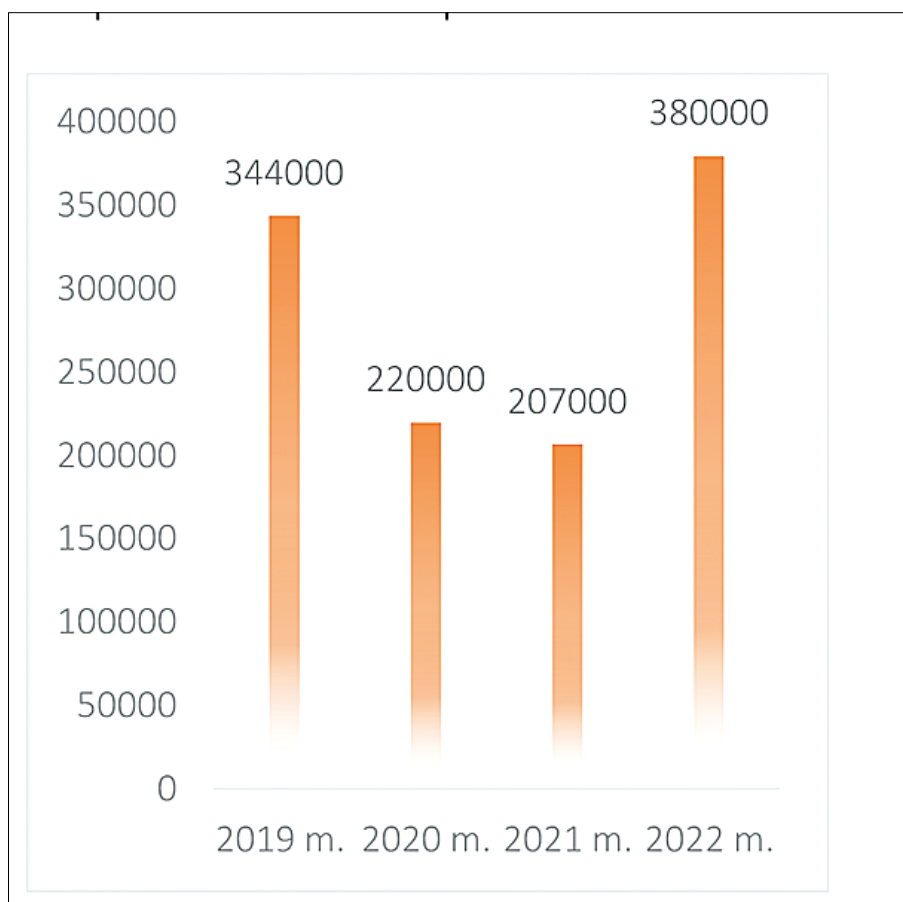
obecnie szczególnie brakuje, mieszkającym w rejonie wileńskim studentom kierunków studiów pedagogicznych, społecznych i kulturowych Samorząd oferuje pakiet motywacyjny – stypendium w wysokości 250 euro miesięcznie, doświadczenie zawodowe i pracę w placówkach Samorządu Rejonu Wileńskiego. W 2022 roku Samorząd podpisał umowy z 7 studentami z rejonu wileńskiego, którzy wybrali studiowanie najbardziej deficytowych w rejonie zawodów.

Jeszcze bardziej zwiększyliśmy atrakcyjność rejonu wileńskiego jako miejsca pracy przyjaznego pedagogom

W listopadzie postanowiliśmy rekompensować wydatki na podróże do pracy i z powrotem dyrektorom placówek oświatowych oraz ich zastępcom ds. kształcenia. Oprócz tego, uwzględniając wzrost wydatków na paliwo rekompensowaną kwotę zwiększyliśmy do 0,10 euro za 1 km (było 0,07 euro za 1 km). Z inicjatywy mer Marii Reksć wydatki na podróże do pracy i z powrotem nauczycielom i specjalistom pomocy uczniowi Samorząd rekompensuje od 2019 roku. Staramy się w ten sposób rozwiązać rosnący problem braku nauczycieli i kierowników placówek oświatowych, przyciągnąć i utrzymać wysoko wykwalifikowanych nauczycieli w szkołach wiejskich i zapewnić jakość procesu kształcenia uczniów poprzez stworzenie obecnym i przyszłym wykwalifikowanym specjalistom atrakcyjne warunki pracy w szkołach Samorządu Rejonu Wileńskiego.

Liczba nauczycieli, którzy skorzystali z dodatku motywacyjnego

Samorząd zainwestował w dodatek motywacyjny, euro

mln euro), renowację i modernizację żłobka-przedszkola „Kolorowy latawiec” w Wojdaczach (1,3 mln euro).

W celu rozwiązywania problemu braku specjalistów w sektorze oświaty, przyciągnięcia do rejonu wileńskiego wysoko wykwalifikowanych specjalistów oraz zachęcenia studentów do wybierania zawodów, których specjalistów

Wzmacniamy troskę o zdrowie naszych mieszkańców

W ramach poprawy dostępności usług pogotowia ratunkowego dla społecznie wrażliwych grup mieszkańców (mieszkańców w starszym wieku w mieszczących się w strefie przygranicznej gmin bezdańskiej, bujwidzkiej, mniczuńskiej, ławaryskiej, kowalczyckiej, niemieskiej, rudomińskiej, mariampolskiej, rukojeńskiej i miednickiej) Centralna Przychodnia Rejonu Wileńskiego nabyła karetkę pogotowia ratunkowego z nowoczesnym wyposażeniem.

W celu optymalizacji wydajności pracy, poprawy dostępności i jakości usług w Centralnej Przychodni Rejonu Wileńskiego za 215 tys. euro zmodernizowano recepcję i centralę telefoniczną. Wdrożono funkcje odsłuchiwania rozmów i oddzwaniania do pacjentów. Placówka w pełni przeszła na elektroniczną medyczną kartę pacjenta.

Poprawiono dostępność usług opieki zdrowotnej dla osób niepełnosprawnych: urządzono podnośnik i ścieżkę dla pieszych przy ambulatorium w Mariampolu.

W pełni zmodernizowano budynek ambulatorium w Rudominie (213 tys. euro).

W celu poszerzenia usług rehabilitacyjnych w Centralnej Przychodni Rejonu Wileńskiego urządzono pokój solny.

Zrekompensowano wydatki transportowe pracownikom dojeżdżającym z Wilna do pracy w placówkach opieki zdrowotnej na terytorium Samorządu Rejonu Wileńskiego.

Kontynuowano realizację Programu Poprawy Dostępności Usług Pierwotnej Ambulatoryjnej Opieki Medycznej (Lekarzy Rodzinnych) w Placówkach Opieki Zdrowotnej Rejonu Wileńskiego w latach 2022-2023. Lekarzom rodzinnym wypłacano dodatki do wynagrodzenia ze środków budżetu samorządu (przyznano 314 200 euro). Przyjęto do pracy nowych lekarzy rodzinnych. Po otwarciu drugiego gabinetu lekarza dyżurnego zmniejszyły się kolejki do lekarzy rodzinnych, poprawiła się dostępność i jakość usług opieki zdrowotnej.

W celu poprawy jakości i dostępności usług rehabilitacyjnych w Przychodni w Niemenczynie przeprowadzono kapitalny remont pomieszczeń dostosowując je do świadczenia usług rehabilitacji medycznej. Samorząd wydzielił na prace remontowe 735 tys. euro. Do gabinetu fizjoterapii i rehabilitacji nabyto nowoczesny sprzęt – urządzenia do terapii mikrofalowej, elektroterapii, terapii laserowej i ultradźwiękowej.

Przybliżyliśmy kulturę do ludzi

Odrodziliśmy dwór w Glinciszkach. W ramach realizacji projektu „Odnowa dworu w Glinciszkach z zaadoptowaniem do świadczenia usług kulturalnych oraz innych usług wspólnoty”:

- uporządkowaliśmy budynek i mieszczący się obok park;
- urządziliśmy pomieszczenia wewnętrzne;
- zamontowaliśmy okna;
- zainstalowaliśmy system wentylacyjny, ogrzewanie podłogowe;
- uporządkowaliśmy instalację elektryczną, umocniliśmy dekoracje na fasadzie, wyremontowaliśmy dach.

W uporządkowanym obiekcie organizowane są już imprezy, planowane są wycieczki i świadczenie usług kulturalnych nie tylko mieszkańcom Litwy, ale również turystom z zagranicy. Wycieczki będą organizowane w językach litewskim, polskim, angielskim i rosyjskim.

Na odnowę pałacu przeznaczono około 2,9 mln euro. Z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego przyciągnęliśmy 868 tys. euro, z budżetu państwa – 500 tys. euro. Obecnie trwają zakupy ostatnich mebli i sprzętu.

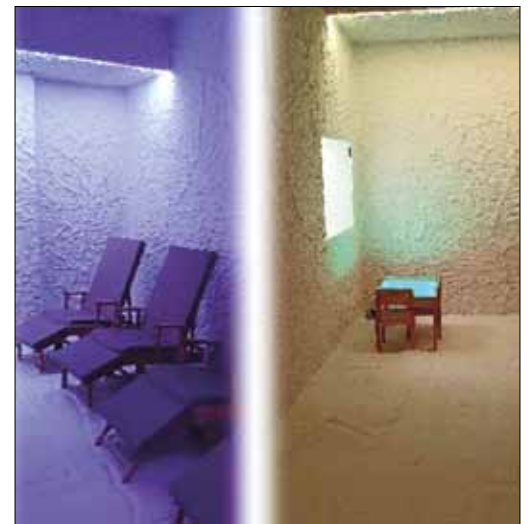
Ukończyliśmy modernizację budynku Wielofunkcyjnego Centrum Kultury w Niemenczynie (ocieplenie fasady, prace wykończeniowe, rekonstrukcja pomieszczeń wewnętrznych, urządzenie nadbudówki, uporządkowanie wewnętrznych i zewnętrznych sieci inżynierskich, uporządkowanie otoczenia). W 2023 roku w ramach oddzielnego projektu planujemy odnowienie dużej sali koncertowej oraz urządzenie parkingu.

Podnosimy dobrobyt dzieci

Samorząd w ramach rozwoju infrastruktury na rzecz dobrobytu dzieci zainicjował projekt „Kapitalny remont wspólnotowego domu dziecka przy ul. Mokyklos 5 A w Rukojniach”. Prace rozpoczęły się jesienią 2021 roku, a pod koniec 2022 roku projekt został zrealizowany. Budynek i jego pomieszczenia całkowicie odnowiono, ocieplono i dostosowano do potrzeb dzieci z niepełnosprawnością fizyczną. Na podwórku urządzono altankę, plac zabaw dla dzieci, działkę ogrodzoną. Wartość projektu – około 180 tys. euro. W 2023 roku planujemy założenie wspólnotowego domu dziecka, w którym będzie mogło zamieszkać do 7 dzieci.

Rys. 8 Centralna Przychodnia Rejonu Wileńskiego nabyła karetkę pogotowia ratunkowego

Nowy gabinet haloterapii służy mieszkańcom rejonu wileńskiego

Zmodernizowane centrum kultury w Niemenczynie

* Z okazji Jubileuszu najserdeczniejsze pozdrowienia wieloletniemu członkowi koła AWPL-ZChR „Markucie”, założycielowi i kierownikowi zespołu „Zgoda”, **Henrykowi KASPEROWICZOWI** życzymy mocnego zdrowia, pogody ducha, wspaniałych pomysłów twórczych i opieki Matki Ostrobramskiej na długie lata
Prezydium Oddziału AWPL-ZChR m. Wilna

* **Zarząd Wileńskiego Rejonowego Oddziału Związku Polaków na Litwie** serdecznie pozdrawia **Henryka KASPEROWICZA**, prezesa koła ZPL „Zgoda”, z okazji Jubileuszu 60. Urodzin.

Życzymy mocnego zdrowia, pogody ducha, ludzkiej życzliwości oraz wszelkich łask Bożych. Niech codziennie w sercu gości ciepło, miłość i wsparcie najbliższych.

* **Rada Naczelna Akcji Wyborczej Polaków na Litwie - Związku Chrześcijańskich Rodzin** składa najserdeczniejsze pozdrowienia członkini Rady Naczelnej i skarbnikowi Solecznickiego Oddziału **Danucie JUSEL** z okazji Dnia Urodzin.

Życzymy wszystkiego najlepszego na długie lata, a szczególnie mocnego zdrowia, optymizmu, pogody ducha i opieki Bożej na każdy dzień.

* Z okazji pięknych Jubileuszy **Józefie MALINOWSKIEJ**, **Helenie TOWIAŃSKIEJ** oraz **Zofii CZEPIELEWSKIEJ** składamy najserdeczniejsze życzenia: niech życie da więcej jasnych chwil i spełnią się wszystkie najśmielsze pragnienia! Niech ciepło i komfort zawsze wypełniają dom, niech słońce ogrzewa w każdą pogodę. Dobrego zdrowia, powodzenia, pomyślności, życzliwości, radości i wielu wrażeń.

Starostwo Rukojnie

Z całego serca

* Czcigodnemu księdzu **Dariuszowi STAŃCZYKOWI** z okazji rocznicy tak pięknego święta, które odbyło się 18 maja 1986 r. – dnia święceń kapłańskich – składamy bukiet najserdeczniejszych życzeń: zdrowia, niegasnącej energii, zadowolenia z tak pięknej drogi – posługi duszpasterskiej – wiele powodów do radości, szacunku od najbliższych osób oraz wszelkich łask Bożych.

Wierni przyjaciele i wielbicielowie św. siostry Faustyny oraz pielgrzymi

* Z okazji pięknego Jubileuszu księgowej Centralnej Biblioteki Samorządu Rejonu Wileńskiego **Lilii JASUTOWICZ** najserdeczniejsze życzenia: zdrowia, wytrwałości, pogody ducha, sukcesów w pracy zawodowej, szczęścia rodzinnego oraz opieki Bożej na co dzień

składają pracownicy Centralnej Biblioteki Samorządu Rejonu Wileńskiego

* Z okazji Dnia Imienin **Zofii PASZKIEWICZ** serdeczne życzenia długich lat życia, zdrowia i opieki Bożej na każdy dzień

składa Mickuńskie Koło Podwileńskich Tradycji Ludowych, zespół wokalny „Mickunianka”

* W dniu tak pięknym i wspaniałym życzymy Ci sercem całym zdrowia, szczęścia, pomyślności, 100 lat życia i radości – te życzenia **Jewgieniji LEWAŃCZUK-OWCZINNIKOWEJ** z okazji Dnia Urodzin

składa zespół wokalny „Przyjaciele” z Mickun

* Drodzy Jubilaci, **Danuta i Ryszard URBANOWICZOWIE**, życzymy, by Wasza miłość kwitła na przestrzeni lat, tak jak wtedy, gdy razem stanęliście na progu małżeńskiego życia. Niech Wasza relacja nadal jest dla innych wzorem i inspiracją do pielęgnowania wartości, które stanowią fundament każdego trwałego związku.

koła AWPL-ZChR i ZPL w Zujunach oraz grono pracowników gminy zujunskiej

* Na tej ziemi, pod tym niebem życie nasze toczy się...

Szanowna i miła Pani Alino RAUBO!

Zegar dziejowy odmierzył Pani dostojny Jubileusz. Serdecznie gratulujemy tej wspaniałej daty i życzymy kolejnych lat, przepełnionych zdrowiem, które rozjaśnia życie, nadziei, która upiększa codzienność, miłości, co w sensie życia ubiera, tęczy na niebie, która przypomni, że i nad najciemniejszymi chmurami świeci słońce. Pogody ducha, wszystkiego co jest dobre, bezpieczne i pozytywne.

Członkowie Klubu Seniora Nauczyciela

* Z okazji pięknego Jubileuszu **Wandzie MASŁOWSKIEJ** składamy najserdeczniejsze życzenia: niech zdrowie będzie silne, a siła nie zawiedzie i pomóż walczyć o miejsce pod słońcem! Życzymy radości w życiu, tylko jasnych i kolorowych dni, aby przynosiły radość! Życzymy wielkich osiągnięć i przyjemności w życiu, biorąc z niego wszystko co najlepsze! Niech prawdziwi przyjaciele, życzliwi ludzie i ukochana rodzina będą w pobliżu!

Członkowie koła ZPL w Rukojniach oraz starostwo

ZWYKŁE ZAPROSZENIE DO SKŁADANIA PROJEKTÓW LOKALNYCH NR 41

Lokalna Grupa Działania Rejonu Wileńskiego zaprasza do składania zwykłych projektów lokalnych na obszarach wiejskich na **podstawie poddziałania „Pomoc na rozpoczęcie pozarolniczej działalności gospodarczej na obszarach wiejskich” w ramach działania Strategii Rozwoju Lokalnego „Rozwój gospodarki i biznesu” objętego Strategią Rozwoju Lokalnego Rejonu Wileńskiego na lata 2014-2020 (LEADER-19.2-6.2).**

Zaproszenie do składania wniosków jest ważne **od 18 maja 2023 r. od godz. 8 do 29 czerwca 2023 r. do godz. 15.**

Wniosek i (lub) dodatkowe dokumenty należy nadesłać pocztą elektroniczną na adres vrvg.paraiskos@gmail.com, **mają być podpisane bezpiecznym podpisem elektronicznym i wysłane nie później niż do 29 czerwca 2023 r. do godz. 15.**

Wnioski mają być podpisane osobiście przez wnioskodawcę lub upoważnioną przez niego osobę (upoważnienie uznaje się za ważne, jeżeli jest podpisane przez kierownika osoby prawnej i widnieje na nim pieczęć osoby prawnej, jeżeli osoba ta ma obowiązek jej posiadania).

Wnioski i dodatki do nich powinny być wypełnione w języku litewskim, składane wraz z wnioskiem projektu lokalnego dodatki powinny być sporządzone w języku litewskim lub dołączone ma być do nich podpisane przez biuro tłumaczeń lub tłumacza (osobę fizyczną) oficjalne tłumaczenie na język litewski. W siedzibie Lokalnej Grupy Działania Rejonu Wileńskiego wnioski projektów lokalnych nie są przyjmowane.

W jednym okresie przyjmowania wniosków w ramach konkretnego działania i (lub) poddziałania Strategii Rozwoju Lokalnego wnioskodawca może złożyć tylko jeden wniosek projektu lokalnego (z pewnymi wyjątkami, które są wymienione w punkcie 69 Przepisów Administrowania Projektami Lokalnymi).

Opis warunków finansowania projektów lokalnych podany jest na stronie internetowej www.vrvg.lt. Informacji o zaproszeniu do składania projektów lokalnych i realizacji projektów lokalnych można zasięgnąć w siedzibie wykonawcy Strategii Rozwoju Lokalnego w dniach pracy od godz. 8 do godz. 17 (w piątki – do godz. 15.45). Zaleca się zawczasu umówić się na wizytę z odpowiedzialną administratorką Strategii Rozwoju Lokalnego Ireną Sakson pod nr tel. +370 611 59 350 lub keirowniczką Strategii Rozwoju Lokalnego Violetą Jankauskienę pod nr tel. +370 610 45 251.

(Zam. 13363)

Członkiem zarządu Grupy EKR w Parlamencie Europejskim jest europoseł Waldemar Tomaszewski, prezes AWPL-ZChR.

Europejscy Konserwatyści i Reformatorzy to grupa powstała w 2009 roku, w której skład wchodzi 66 eurodeputowanych z 16 krajów UE

Fracja EKR w Parlamencie Europejskim opowiada się:

- za Europą Ojczyzn
- za tradycyjną rodziną
- za wartościami chrześcijańskimi

66
POSŁÓW

20
PARTII

16
KRAJÓW

- za niższymi podatkami
- za równymi dopłatami dla rolników
- za zmniejszeniem bezrobocia wśród młodzieży

Europa potrzebuje zmiany, nadszedł czas, aby poprowadzić UE w nowym, lepszym kierunku. Unia musi służyć ludziom, a nie biurokratom.

(Zam. 13345)

Kapitałny wynik Rocha

17-letni Roch Krukowski podczas XIV Memoriału Zdzisława Furmanka w Kielcach rzucił oszczepem 80,34 cm. To najlepszy tegoroczny wynik na świecie wśród juniorów (do lat 18). W rzucie dyskiem mężczyzn triumfował Robert Urbanek – 64,49.

„Barca” mistrzem Hiszpanii

Piłkarze Barcelony zapewnili sobie 27. w historii tytuł mistrzów Hiszpanii. Przesądziło o tym zwycięstwo z Espanyolem na stadionie rywala 4:2 w 34. kolejce. Dwie bramki zdobył Robert Lewandowski, który z dorobkiem 21 goli prowadzi w klasyfikacji strzelców.

Historyczny triumf Niemców

Zespół Telekomu Basket Bonn wygrał koszykarską Ligę Mistrzów FIBA pokonując w finale w Maladze Hapoel Bank Yahav Jerozolima 77:70. Telekom jest pierwszym w historii klubem z Niemiec z pucharem. Liderem Bonn i najlepszym zawodnikiem finału (MVP) był 25-letni Amerykanin TJ Shorts II, który zdobył 29 pkt.

Polka na podium

Szwajcarka Marlen Reusser (Team SD Worx) wygrała trzeci i ostatni etap wyścigu kolarskiego Itzulia Women prowadzący wokół San Sebastian (115 km) i zwyciężyła w klasyfikacji generalnej. Trzecie miejsce zajęła Katarzyna Niewiadoma (Canyon-SRAM).

Zwycięstwo Japończyków

Judocy Japonii wygrali turniej drużynowy na zakończenie mistrzostw świata w katarskiej Dausze. W finale Azjaci, podobnie jak rok temu, pokonali Francję 4:3. Japonia w turniejowej drabince najpierw w grupie zwyciężyła Koreę Płd. 4:2 i Gruzję 4:1, a w półfinale Holandię 4:2.

Srebra wioślarzy

Kanadyjkarze Aleksander Kitewski i Norman Zezula zajęli drugie miejsce w olimpijskiej konkurencji C2 500 m w zawodach Pucharu Świata w węgierskim Szegedzie. Na drugiej pozycji na tym samym dystansie uplasowała się kajakowa dwójka: Martyna Klatt i Helena Wiśniewska.

Centrum Sportu Rejonu Wileńskiego zdobyło Puchar Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”

Cenne zwycięstwo

Międzynarodowy Turniej Koszykarski „POLBASKET”, który corocznie odbywa się w Pułtusku, na stałe wpisał się do młodzieżowego kalendarza sportowego zarówno uczniów w Polsce, jak i poza granicami Macierzy.

W tym roku odbyła się 14. edycja turnieju. Głównym celem przedsięwzięcia jest integracja w duchu rywalizacji fair play, czemu sprzyja bogaty program turnieju. Umożliwia on – dzięki atrakcyjnemu, wspólnemu spędzaniu wolnego czasu – nawiązywanie znajomości, które często przeradzają się w trwałe przyjaźnie. Rozgrywki odbywają się zgodnie z przepisami Polskiego Związku Koszykówki, co gwarantuje odpowiedni poziom sportowy turnieju.

Organizatorami zawodów są: Stowarzyszenie „Wspólnota Polska”, Publiczna Szkoła Podstawowa nr 4 im. Ireny Szewińskiej w Pułtusku i Samorząd Gminy Pułtusk.

W czasie uroczystej inauguracji Turnieju Wiceprezes Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” Krzysztof Łachmański witając zawodników z Ogólnokrajowej Szkoły Polskiej na Węgrzech, Centrum Sportu Rejonu Wileńskiego w Niemenczynie

na Litwie i Gimnazjum im. Michała Balińskiego w Jaszunach na Litwie (rej. sołecznicki) oraz reprezentacje pułtuskich szkół – Publicznej Szkoły Podstawowej nr 2 im. mjr. H. Sucharskiego w Pułtusku, Publicznej Szkoły Podstawowej nr 3 im. T. Kościuszki w Pułtusku oraz Publicznej Szkoły Podstawowej nr 4 im. Ireny Szewińskiej w Pułtusku, wyraził przekonanie, że sport tworzy emocjonalne więzi i to zarówno po stronie zawodników, jak i kibiców. Tego dowodzi wieloletnia historia pułtuskich zawodów, w których od początku bierze udział młodzież

pochodzenia polskiego ucząca się w polskich szkołach poza granicami Ojczyzny.

Międzynarodowy Turniej Koszykarski „POLBASKET” to przede wszystkim sportowa rywalizacja, dlatego też na parkiecie pułtuskiej „czwórki” toczył się zażarty bój o miejsce na podium, o zdobycie tytułu „najlepszego zawodnika” oraz „króla strzelców za 3 punkty”. Bardzo cieszy fakt, że zwycięzcą popularnego turnieju została drużyna Centrum Sportu Rejonu Wileńskiego w Niemenczynie, która wywalczyła Puchar Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”.

Na drugim miejscu uplasowała się Publiczna Szkoła Podstawowa nr 2 im. mjr. H. Sucharskiego w Pułtusku, a na trzecim Publiczna Szkoła Podstawowa nr 4 z klasami sportowymi im. I. Szewińskiej w Pułtusku. Zawodnikom zwycięskich drużyn wręczono złote, srebrne i brązowe medale.

MVP POLBASKETU został Piotr Kaniecki z Publicznej Szkoły Podstawowej nr 4 z klasami sportowymi im. Ireny Szewińskiej w Pułtusku, a tytuł króla strzelców wywalczył Gabriel Alistratow z Centrum Sportu Rejonu Wileńskiego.

W Wilnie pobito rekord świata w biegu na 100 km

Długodystansowiec Aleksandr Sorokin po raz kolejny zadziwił świat. Tym razem w Wilnie – pobił własny rekord świata w biegu na 100 km. W niedzielę, 14 maja, litewski lekkoatleta dystans 100 kilometrów pokonał w ciągu 6 godzin 5 minut i 35 sekund.

Poprzedni rekord świata, który również należał do Sorokina i wynosił 6 godzin 5 minut i 41 sekund. Po biegu rekordzista świata podziękował za okazane wsparcie, przyznał także, że te zawody może nie były najtrudniejsze, ale zmagał się z bólem żołądka.

W tym biegu poważnym rywalem Sorokina był pochodzący z Holandii Pietas Wiersma, który przez chwilę wyprzedzał nawet litewskiego reprezentanta, ale później, jak się wydaje, naciągnął mięsień w nodze i został daleko w tyle. Trasa o długości 1,6 km, po której krążyli biegacze, rozciągała się na terenie Wilna, na ulicy Švitrigailos i okolicach.

Inter wystąpi w finale piłkarskiej Ligi Mistrzów

Inter Mediolan awansował do finału piłkarskiej Ligi Mistrzów. W rewanżowym meczu pokonał w roli gospodarza na San Siro AC Milan 1:0. Pierwsze spotkanie również wygrał Inter – 2:0.

To jedyne włoskie ekipy, które w XXI wieku triumfowały w Champions League: AC Milan w 2003 i 2007, natomiast Inter w 2010 roku.

Milan przystępował do rewanżu na San Siro, tym razem w roli gościa, w trudnej sytuacji – mając do odrobienia dwubramkową stratę z ubiegłego tygodnia. Fani tego klubu mogli pocieszać się jednak faktem, że do składu wrócił nieobecny w pierwszym spotkaniu znakomity Portugalczyk Rafael Leao. Inter nie zamierzał tylko bronić przewagi i w pierwszej połowie spotkanie mogło się podobać. W głównych rolach występował wówczas bramkarze – Kameruńczyk Andre Onana z Interu oraz Francuz Mike Maignan z Milanu. Drugi z nich znakomicie obronił m.in. strzał Bośniaka Edina Dzeko, blisko pokonania go był również argentyński mistrz świata Lautaro Martinez. Po przeciwnej stronie boiska nie nudził się też Onana, natomiast strzał Leao w 37. minucie z dość ostrego kąta okazał się minimalnie niecelny.

W drugiej połowie zespół Simone Inzaghi kontrolował przebieg wydarzeń na boisku, a w 74. minucie awans przypieczętował Martinez, po podaniu Belga Romelu Lukaku. Po strzale Argentyńczyka lepiej mógł zachować się Maignan – piłka wleciała do siatki po rękawicy Francuza, przy tzw. bliższym słupku. Inter ma szansę w tym sezonie na jeszcze jedno trofeum – 24 maja zagra z Fiorentiną w finale Pucharu Włoch.

Podopieczni Josepa Guardiola nie przegrali meczu o stawkę od 5 lutego,

Piłkarze Interu dwukrotnie pokonali rywali z Milanu i ich awans jest w pełni zasłużony

są blisko obrony mistrzostwa Anglii. Real prymatu w kraju nie obroni, jednak zawsze brylował w Lidze Mistrzów.

„Królewscy” doskonale wiedzą, jak sięgać po prymat w Europie. W obecnym formacie LM, czyli od sezonu 1992/93, triumfowali w niej ośmiokrotnie, m.in. rok temu. A łącznie 14 razy, wliczając Puchar Europy. To dwukrotnie więcej od drugiego w klasyfikacji wszech czasów Milanu.